Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1546 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 15 aprilie 1954

In numărul de azi:

Chemarea de 1 Mai 1954
a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn către toți oamenii muncii din Republica Populară Romînă

Tovarăși și tovarășe,

Se apropie ziua de 1 Mai, ziua solidarității internaționale a oamenilor muncii, ziua frăției muncitorilor din toate țările. An de an, această măreață sărbătoare prilejuește o trecere în revistă a forțelor mereu crescînde ale clasei muncitoare și ale oamenilor muncii din întreaga lume, a noilor succese dobîndite de mișcarea muncitorească revoluționară mondială în lupta pentru pace, pentru democrație și socialism.

Pentru poporul muncitor din țara noastră, eliberat de sub jugul claselor exploatatoare și al imperialiștilor străini, a devenit o tradiție scumpă de a întîmpina ziua de 1 Mai cu noi realizări în lupta pentru construirea socialismului, pentru sporirea producției industriei socialiste, a producției agricole, a bunurilor de larg consum pentru făurirea bunului trai material și cultural al oamenilor muncii din orașe și sate.

Regimul democrat-popular a determinat uriașe schimbări în viața muncitorilor, țăranilor muncitori, intelectualilor, femeilor, tineretului, minorităților naționale. Poporul nostru muncitor se bucură de largi drepturi cetățenești și libertăți democratice. Mari succese au fost obținute în domeniul dezvoltării economice a țării, al ridicării nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii. Țara noastră și-a dezvoltat puternic industria socialistă în anii regimului democrat-popular. Progresele mari realizate în domeniul dezvoltării industriei și îndeosebi al industriei construcției de mașini, ne permit nu numai să producem în serie mașini complicate, pe care altă dată le importam, dar să și avem disponibilități pentru export.

Datorită sprijinului dat de statul celor ce muncesc, țărănimea muncitoare a obținut succese însemnate, participînd tot mai activ la opera de construire a socialismului. Rezultate deosebite în lupta pentru o viață mai bună au dobîndit țăranii muncitori uniți în gospodării colective și întovărășiri agricole.

Insemnate îmbunătățiri s-au realizat în domeniul social-cultural. Au luat avînt învățămîntul, știința, arta și literatura.

Realizările regimului democrat-popular au fost cu putință datorită conștiinței și spiritului de răspundere de care a dat și dă dovadă eroica noastră clasă muncitoare, forța conducătoare a statului și a poporului; ele au fost cu putință pentru că țărănimea muncitoare urmează cu credință pe aliatul și conducătorul său de nădejde, clasa muncitoare, călăuzite pe Partidul Muncitoresc Romîn, pentru că intelectualitatea noastră legată de popor contribuie cu însuflețire la cauza întăririi și înfloririi patriei.

Succesele obținute pe calea construirii socialismului se datoresc însușirii și înfăptuirii de către oamenii muncii de la orașe și sate a politicii Partidului Muncitoresc Romîn, al cărei conținut principal este grija pentru binele poporului, slujirea neobosită a intereselor celor ce muncesc.

In miezul preocupărilor partidului stau în momentul de față ridicarea producției agricole și a producției industriei alimentare și ușoare, pentru obținerea unei abundențe de produse și a ridicării nivelului de trai al poporului muncitor.

Partidul și guvernul iau în mod sistematic măsuri practice în vederea atingerii acestui scop.

Avem tot ce este necesar pentru aplicarea în viață a măsurilor luate de partid și guvern. Economia țării noastre, economie de pace, merge cu pași siguri pe calea avîntului continuu. Rezultatele obținute de poporul nostru muncitor în domeniul industrializării țării, colaborarea economică a țării noastre cu țările lagărului democratic și în special ajutorul multilateral al marii Uniuni Sovietice, creează condițiile materiale necesare pentru înfăptuirea acestor măsuri. Depinde de munca organizată, plină de avînt, a maselor largi de la orașe și sate, ca sarcina îmbunătățirii condițiilor de trai ale oamenilor muncii să fie tradusă cu succes în viață, ca greutățile pe care le avem să fie înfrînte. Chezășia înfrîngerii greutăților este unitatea de nezdruncinat între partid, guvern și popor.

Cu ocazia zilei de 1 Mai, marea sărbătoare a oamenilor muncii de pretutindeni, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn cheamă pe toți cei ce muncesc de la orașe și sate să ia parte cu avînt la lupta pentru dezvoltarea economiei naționale, pentru îmbunătățirea nivelului de trai material și cultural, să pună în slujba realizării acestei sarcini toate forțele, toată capacitatea și inițiativa lor creatoare.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn cheamă pe oamenii muncii din industria grea să dezvolte necontenit capacitatea de producție a întreprinderilor, să sporească productivitatea muncii și gradul de folosire a utilajelor, să acorde o atenție deosebită necontenitei măriri a producției de mașini și unelte agricole precum și pieselor de schimb necesare lor; în întreprinderile din industria grea trebuie create și dezvoltate secții de produse de larg consum.

Muncitorii și inginerii ce lucrează în construcții sînt chemați să lupte pentru darea la timp în funcțiune a lucrărilor, pentru o cît mai bună calitate, pentru reducerea prețului de cost.

Oamenii muncii din industria textilă și de încălțăminte sînt chemați să producă țesături, confecții și încălțăminte în sortimente, cît mai variate, de calitate superioară și în cantități care să satisfacă cerințele mereu crescînde ale populației de la orașe și sate.

Muncitorii, tehnicienii și inginerii din industria alimentară trebuie să sporească necontenit producția fabricatelor de carne, pește, ulei comestibil, zahăr etc., asigurînd lărgirea și îmbunătățirea sortimentelor.

Oamenii muncii din industria locală și din cooperația meșteșugărească sînt chemați să contribuie activ la mărirea producției bunurilor de larg consum necesare populației.

Singura cale justă pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii este lupta de zi cu zi pentru mărirea producției și ridicarea productivității muncii, reducerea prețului de cost al produselor și îmbunătățirea calității lor.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn cheamă pe muncitorii, inginerii și tehnicienii din industrie să participe cu avînt sporit la întrecerea socialistă, pentru mărirea producției și productivității muncii, îmbunătățirea calității produselor, reducerea prețului de cost, să-și desfășoare larg inițiativa lor creatoare pentru descoperirea și folosirea imenselor rezerve interne pe care le posedă întreprinderile noastre, să extindă metodele înaintate ale fruntașilor în producție.

Socialismul înseamnă evidență și control riguros. Oamenii muncii trebuie să lupte cu hotărîre în vederea înrădăcinării unui sever regim de economii în toate domeniile de activitate, să scoată la iveală și să combată fără cruțare orice risipă și cheltuieli de prisos, astfel încît maximum de mijloace să poată fi concentrate în direcția sporirii producției bunurilor de larg consum și a producției agricole, pentru ridicarea nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn cheamă oamenii muncii din agricultură să lupte prin toate mijloacele pentru sporirea producției agricole, vegetale și animale, pentru obținerea unui belșug de produse agro-alimentare în scopul îmbunătățirii aprovizionării populației muncitoare de la orașe și sate și a industriei ușoare și alimentare.

Anul 1954 poate și trebuie să fie un an de creștere simțitoare a producției medii la hectar la principalele culturi agricole și îndeosebi la grîu, porumb, cartofi, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui, legume. Țăranii muncitori sînt chemați să lupte cu avînt sporit pentru executarea la timp și în bune condiții a muncilor agricole de primăvară, să aplice pe scară largă metodele agrotehnice înaintate, folosind cu pricepere bogata experiență a agriculturii Uniunii Sovietice și experiența fruntașilor din agricultura noastră. Cunoașterea, aplicarea și răspîndirea largă a metodelor agrotehnice este în interesul tuturor țăranilor muncitori, în interesul dezvoltării economiei noastre naționale, pentru îmbunătățirea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc de la orașe și sate.

Țărani muncitori, aplicați pe suprafețe întinse metoda însămînțării porumbului, cartofului și altor plante prășitoare în cuiburi așezate în pătrat, metoda producerii răsadurilor de legume în ghivece nutritive și alte metode agrotehnice înaintate! Lărgiți întrecerea pentru executarea la timp și la un înalt nivel agrotehnic a lucrărilor agricole de primăvară!

Comitetul Central al Partidului cheamă țăranii muncitori să lupte pentru mărirea numărului și îmbunătățirea soiurilor de animale și păsări, să contracteze cu unitățile comerciale de stat și cooperatiste produse agro-alimentare, să aprovizioneze piața cu mai multă carne, mai mult lapte, mai multe legume și zarzavaturi.

Țăranii muncitori cu gospodării individuale sînt chemați să folosească în întregime posibilitățile gospodăriilor lor de a spori producția agricolă și de a ridica randamentul la hectar.

Țăranii muncitori membri ai gospodăriilor agricole colective și ai întovărășirilor agricole sînt chemați să lupte pentru obținerea de recolte bogate, pentru mărirea avutului obștesc al gospodăriei colective, pentru crearea și dezvoltarea fermelor de creștere a animalelor. Ei au datoria să facă din fiecare gospodărie colectivă și întovărășire o dovadă vie a superiorității agriculturii socialiste, o pildă și un îndemn pentru țăranii muncitori cu gospodărie individuală de a se uni în gospodării colective și întovărășiri.

Indeplinindu-și îndatoririle față de stat, țărănimea muncitoare contribuie la întărirea economiei naționale și îmbunătățirea aprovizionării populației muncitoare.

Tractoriștii, tehnicienii și inginerii din S.M.T. și G.A.S. sînt chemați să sprijine efectiv pe colectiviști, întovărășiți și pe țăranii muncitori cu gospodării individuale în însușirea și aplicarea agrotehnicii înaintate, să lupte pentru folosirea deplină a capacității tractoarelor și mașinilor agricole și pentru respectarea cu strictețe a normativelor de îngrijire și reparații, să execute lucrări de bună calitate, să economisească piese de schimb, carburanți și lubrefianți.

In scopul ridicării producției agricole, muncitorii, tehnicienii și inginerii din industrie sînt chemați să producă în cantități sporite mașini agricole și piese de schimb, precum și unelte agricole simple accesibile maselor largi ale țărănimii, să trimită din rîndurile lor cadre calificate și cu experiență în S.M.T.-uri, centre mecanice și gospodării de stat, pentru folosirea la maximum a tehnicii înaintate cu care este înzestrată agricultura noastră.

Muncitorii și funcționarii sînt chemați să contribuie la îmbunătățirea aprovizionării lor și a familiilor lor prin cultivarea de legume și zarzavaturi pe loturi individuale.

Comitetul Central al Partidului cheamă lucrătorii din comerțul de stat și cooperatist să lupte pentru lărgirea și îmbunătățirea schimbului între oraș și sat, pentru o cît mai bună deservire a oamenilor muncii, pentru reducerea cheltuielilor de circulație a mărfurilor, pentru sporirea contractărilor și achizițiilor de produse agricole.

Oamenii muncii din aparatul de stat trebuie să lupte pentru o bună funcționare a aparatului de stat, pentru stricta respectare a legalității populare, pentru stîrpirea birocratismului și a nepăsării față de nevoile oamenilor muncii.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn cheamă intelectualii: învățători și profesori, medici și oameni de știință, scriitori și artiști, să pună cunoștințele și capacitatea lor creatoare în slujba operei de construire a socialismului, în slujba ridicării continue a nivelului de trai material și cultural al poporului nostru.

La baza realizărilor noastre economice stă munca desfășurată de partid, forța conducătoare a regimului de democrație populară. Organizațiile de partid trebuie să desfășoare o intensă muncă de lămurire a oamenilor muncii de la orașe și sate asupra politicii economice a partidului și statului, să-i mobilizeze la o muncă plină de însuflețire pentru înfăptuirea programului de măsuri economice adoptat de partid și guvern. Comuniștii trebuie să fie în primele rînduri ale oamenilor muncii de la orașe și sate în lupta pentru sporirea producției agricole și a bunurilor de larg consum, să dea pildă de disciplină, vigilență și devotament față de cauza partidului.

Munca politică de masă a organizațiilor de partid, sindicale și de U.T.M., avînd în centrul atenției problemele vitale ale luptei pentru dezvoltarea economiei naționale și îmbunătățirea traiului celor ce muncesc, trebuie să contribuie la întărirea legăturii partidului cu masele de oameni ai muncii, să întărească temelia statului nostru democrat-popular, alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, să întărească unitatea dintre partid, guvern și popor, să zădărnicească toate încercările dușmanului de clasă de a submina această unitate, să ducă la un nou avînt al activității creatoare a maselor de oameni ai muncii în opera de construire a socialismului.

Organizațiile sindicale trebuie să organizeze întrecerea socialistă a oamenilor muncii pentru realizarea sarcinilor planului de stat, să îmbunătățească munca lor de masă, să întărească grija lor pentru nevoile materiale și culturale ale muncitorilor și funcționarilor. Sindicatele sînt datoare să dea tot sprijinul muncitorilor și funcționarilor în vederea cultivării de legume și zarzavaturi pe loturi individuale.

Comitetul Central al Partidului cheamă masele largi ale tineretului să muncească cu tot avîntul și entuziasmul lor pentru însușirea științei, tehnicii și culturii, să întărească continuu organizațiile U.T.M.-ului, să sporească prin munca lor succesele poporului muncitor în construirea socialismului.

Femeile sînt chemate să participe cu toată hărnicia lor la lupta pentru bunăstarea poporului, să ajute cu pricepere la buna gospodărire a orașelor și satelor, la crearea de surse locale pentru îmbunătățirea aprovizionării celor ce muncesc.

Sfaturile populare au sarcina să-și îmbunătățească necontenit activitatea lor de conducători ai economiei locale, să dea dovadă de inițiativă și spirit gospodăresc în ce privește folosirea resurselor locale, să se ocupe cu toată răspunderea de crearea de zone legumicole și de ferme în jurul orașelor și centrelor muncitorești, în scopul asigurării unei mai bune aprovizionări a acestora cu legume, zarzavaturi și cu produse animale. Ele trebuie să se lege mai strîns de masele muncitoare, să pună capăt tendințelor de muncă birocratică.

Pentru poporul nostru opera de înfăptuire a unei vieți noi, de dezvoltare economică și culturală a țării este legată indisolubil de cauza apărării păcii. Politica externă a statului nostru democrat-popular este o politică de apărare a păcii, o politică de prietenie și alianță cu U.R.S.S. și cu țările de democrație populară, o politică de pace și legături comerciale cu toate popoarele.

De 1 Mai, poporul romîn își va manifesta din nou hotărîrea de a contribui la apărarea și consolidarea păcii și prieteniei între popoare, la zădărnicirea planurilor agresive ale imperialiștilor îndreptate împotriva independenței și suveranității popoarelor. De 1 Mai poporul nostru va demonstra aprobarea sa unanimă față de declarația guvernului R. P. R., care sprijină propunerile Uniunii Sovietice cu privire la asigurarea securității colective în Europa și în întreaga lume, cale sigură pentru slăbirea încordării internaționale, pentru înlăturarea pericolului reînvierii militarismului german, pentru normalizarea și dezvoltarea relațiilor economice și culturale între state.

Cu ocazia zilei de 1 Mai, poporul nostru își afirmă din nou dragostea și recunoștința față de marea Uniune Sovietică a cărei politică externă de pace și prietenie între popoare corespunde intereselor vitale ale tuturor popoarelor și este obstacolul hotărîtor în calea dezlănțuirii unui nou război.

Salutul nostru, marelui popor sovietic — eliberatorul și prietenul poporului nostru! Trăiască prietenia, alianța și colaborarea frățească dintre poporul romîn și marele popor sovietic! Slavă marelui Partid Comunist al Uniunii Sovietice, partidul lui Lenin și Stalin!

In lupta pentru pace și socialism poporul nostru pășește cot la cot cu popoarele țărilor de democrație populară. Salut frățesc, marelui popor chinez, care, sub conducerea Partidului Comunist, merge pe drumul întăririi și înfloririi Chinei populare. Salutul nostru frățesc, oamenilor muncii din țările de democrație populară, din Republica Democrată Germană, din Republica Populară Democrată Coreeană!

Poporul nostru își exprimă cu putere solidaritatea internaționalistă cu oamenii muncii din țările capitaliste și coloniale, care, în frunte cu partidele comuniste, luptă împotriva exploatării capitaliste și jugului imperialist, pentru libertăți democratice, pentru independență națională, pentru apărarea păcii, slăbirea continuă a încordării internaționale, asigurarea securității tuturor țărilor, a colaborării și prieteniei între popoare.

Trăiască 1 Mai, ziua solidarității internaționale a oamenilor muncii, ziua frăției muncitorilor din toate țările!

Trăiască scumpa noastră patrie, Republica Populară Romînă!

Trăiască poporul muncitor romîn, stăpîn pe soarta sa!

Trăiască clasa noastră muncitoare!

Trăiască țărănimea noastră muncitoare!

Trăiască intelectualitatea legată de popor!

Trăiască alianța între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare!

Trăiască prietenia frățească între poporul romîn și minoritățile naționale din R. P. R.!

Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn, forța conducătoare în Republica Populară Romînă, inspiratorul și organizatorul victoriilor poporului muncitor!

DECRET
pentru convocarea Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

In temeiul art. 37 lit. a din Constituția Republicii Populare Romîne, Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, decretează:

1. Se convoacă a treia sesiune a Marii Adunări Naționale a celei de a doua legislaturi, pe ziua de marți 20 aprilie 1954, ora 10 dimineața, la sediul Marii Adunări Naționale.

București 14 aprilie 1954.

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale
DR. P. GROZA

Secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale
GH. MARUSSI

Să desfășurăm larg întrecerea în cinstea zilei de 1 Mai

Cu 17 zile înainte de termen

SUCEAVA. — (De la trimisul nostru).

In ziua de 9 aprilie, brigăzile S.M.T.-ului Dîngeni, pornite în campanie pe data de 27 martie și-au terminat, cu 17 zile înainte de termen planul de producție pe campania de primăvară.

Punînd un mare accent pe calitatea reparațiilor, S.M.T. Dîngeni a reușit să scoată de la începutul campaniei toate tractoarele pe teren. S-au evidențiat în mod deosebit la reparații mecanicii: Mardare Constantin, Turtă Constantin și Poloșanu Constantin.

Din vreme, planul campaniei a fost defalcat pe brigăzi și prelucrat cu tractoriștii. Conducerea stațiunii s-a îngrijit de asigurarea condițiilor tehnice de lucru și a condițiilor de viață a celor plecați pe ogoare. S-a organizat un atelier mobil de reparații și s-au luat măsuri pentru întreținerea optimă a mașinilor. Pentru ca tractoriștii să aibă bune condiții materiale, pe lîngă fiecare brigadă a fost repartizată o mică bucătărie, bine aprovizionată și o bucătăreasă.

Metodele înaintate de muncă au fost folosite din plin. Trei din brigăzile stațiunii au folosit metoda graficului orar. Astfel brigada I, condusă de tov. Suba Maricel, a realizat lucrînd după graficul orar, în numai 12 zile, 100 hantri peste plan. S-a organizat și munca în două schimburi. Utemistul Maftei Ion, lucrînd în schimbul de noapte pe un tractor K.D. 35 și-a realizat norma cu 150 la sută. In numai două zile, de pildă, a lucrat 18 hantri peste plan. S-au mai evidențiat tractoriștii: Lucian Ilie, care și-a depășit norma pe întreaga campanie cu 136 la sută, Ciornohac Lazăr, cu 117 la sută și mulți alții.

Unul dintre factorii cei mai importanți care au dus S.M.T.-ul din Dîngeni la aceste succese, este intensa muncă politică desfășurată aci. Sub conducerea organizației de partid, a comuniștilor care au fost întotdeauna în frunte, organizația de bază U.T.M. și utemiștii, au mobilizat pe toți tinerii în întrecerea socialistă pentru cucerirea titlului de „cel mai bun tractorist". Lozinca tractoriștilor de la S.M.T. Dîngeni a fost: „Să se folosească întreaga capacitate de lucru a tractoarelor și mașinilor și să facă lucrări de cea mai bună calitate". S-a organizat ca ziarele să ajungă regulat la brigăzi. Din 10 în 10 zile, brigăzile — la 10 km. una de alta — primeau — „Foaia volantă" —, care-i informa despre succesele tractoriștilor și critica lipsurile.

Incepînd de la 9 aprilie, S.M.T. Dîngeni, lucrează peste plan, făcînd operativ noi contractări mai ales cu țăranii muncitori cu gospodării individuale.

477 tone peste norma tehnică...

In lupta pentru realizarea și depășirea planului de transport pe căile ferate, ceferiștii de la depoul de locomotive Buzău, folosesc pe scară tot mai largă metodele și experiența înaintată a feroviarilor sovietici.

Una din metodele sovietice, care este aplicată de un număr tot mai mare de ceferiști, este metoda planul financiar de producție pe locomotivă.

In luna care a trecut, metoda planul financiar de producție pe locomotivă a fost aplicată de către 60 de echipe de mecanici și fochiști care deservesc 25 de locomotive. Aplicînd metoda, aceste echipe au economisit combustibil în valoare de 53.200 lei. De mult timp, fruntașă în obținerea de economii de combustibil este brigada de locomotivă condusă de tînărul mecanic Ion Ene.

Succesul pe care membrii brigăzii l-au obținut în cinstea zilei de 1 Mai este deosebit de frumos. In primele zile ale lunii aprilie, brigada a transportat 477 tone peste norma tehnică de remorcare a locomotivei.

In primele 8 zile...

GALAȚI (de la corespondentul nostru **Iancu Trifan**). Hotărîți să întîmpine ziua de 1 Mai cu și mai importante succese în muncă, tinerii de la fabrica de biscuiți și paste făinoase „7 Noiembrie" din Brăila, intensifică tot mai mult întrecerea socialistă, traducînd astfel în viață angajamentele luate.

Numai în primele 8 zile ale întrecerii, tinerii de la secția biscuiți au reușit să dea peste plan 23.900 kg. produse. In fruntea întrecerii socialiste din această secție se află brigada de tineret condusă de utemista Mihai Elisabeta. Organizîndu-și bine locul de muncă, brigada are zilnic o depășire a normei de 45 la sută. In cadrul brigăzii, utemistele Chiru Ioana și Pașca Elena dau biscuiți de cea mai bună calitate și-și depășesc norma zilnică cu 65 la sută.

Colectivul fabricii de biscuiți și paste făinoase „7 Noiembrie" din Brăila, este hotărît, așa cum s-a angajat să dea pînă la 1 Mai, peste plan 35 tone de biscuiți.

Angelica Rozeanu — campioană mondială de tenis de masă pe 1954

LONDRA 14 (Agerpres). —

Miercuri seara a luat sfîrșit în sala Wembley din Londra cea de a 21-a ediție a campionatelor mondiale de tenis de masă.

Un succes strălucit a repurtat maestra emerită a sportului din R.P.R. Angelica Rozeanu care a învins în finala probei de simplu femei pe puternica jucătoare japoneză Tanaka. Miile de spectatori prezenți la finale așteptau cu un mare interes această întîlnire în care campioana lumii își apăra titlul în fața unei jucătoare care obținuse victorii importante. Tanaka eliminase din competiție o serie de jucătoare valoroase printre care Linda Wertl (Austria), Best (Anglia) și Eguchi (Japonia).

Jocul a prilejuit o luptă pasionantă în care Angelica Rozeanu s-a comportat excepțional, arătînd o neînfrîntă voință de a obține victoria. Primul set s-a desfășurat sub semnul superiorității sportivei din R.P.R. Apărîndu-se cu precizie și contraatacînd prin surprindere, cu lovituri fulgerătoare, Angelica Rozeanu a cîștigat cu 21—15. In setul următor jucătoarea japoneză a depus mari eforturi pentru a egala. Reușind o serie de mingi pe drive ea și-a creiat un avantaj de puncte și a egalat, cîștigînd setul cu 21—14. Deosebit de dîrză a fost lupta în setul al treilea. Jucînd cu mult calm, Angelica Rozeanu și-a creiat avantaj și la un moment dat scorul era de 19—16 în favoarea ei. Tanaka a pus un stop dar mingia s-a oprit în plasă și scorul a devenit 20—16. Apoi jucătoarea japoneză a mai obținut încă un punct dar în următorul schimb de mingi Angelica Rozeanu a tras cu hotărîre și Tanaka n-a mai putut respinge, astfel că jucătoarea din R.P.R. a cîștigat setul cu 21—17. Setul al patrulea a fost și ultimul. Atacînd cu o siguranță uimitoare, Angelica Rozeanu și-a depășit categoric adversara, făcînd o adevărată demonstrație. Excelenta noastră campioană a cîștigat acest set cu 21—9 și totodată victoria finală cu scorul de 3—1.

Astfel, Angelica Rozeanu a cucerit pentru a cincea oară consecutiv titlul de campioană mondială realizînd o performanță unică în istoria campionatelor mondiale de tenis de masă.

Campionatele mondiale de tenis de masă de la Londra au constituit de asemenea un prilej de afirmare a echipei de bărbați a R.P.R. Jucătorii din R.P.R. au repurtat victorii remarcabile în cadrul competiției pentru cupa „Swaythling", întrecînd echipele Indiei, Egiptului, Olandei, Spaniei, Portugaliei și Scoției.

In proba de simplu bărbați, campionul R.P.R. Toma Reiter a ajuns pînă în sferturile de finală, clasîndu-se printre primii 8 jucători din lume.

Tinerii jucători din R.P.R., T. Harasztasi și E. Zeller jucînd în proba de dublu mixt s-au calificat pînă în optimile de finală.

★

In finala probei de simplu bărbați s-au întîlnit jucătorii Fliesberg (Suedia) și Ogimura (Japonia). Titlul de campion mondial al acestei probe a fost cucerit de jucătorul japonez Ogimura care a obținut victoria cu scorul de 3—1 (21—7, 21—12, 18—21, 21—10).

Foileton

„Dosar complet"

Printre numeroasele documente de organizaţie existente la sectorul de evidenţă al comitetului raional U.T.M. Urziceni se găseşte şi dosarul despre alegerea organelor conducătoare U.T.M. din gospodăria agricolă colectivă din comuna Dridu E un dosar arătos, de culoare cafenie. Intocmit după toate regulile artei. Pe copertă în dreapta — ca dealtfel pe toate celelalte dosare — o mînă iscusită, mînuind cu graţie o peniţă, rondă, a scris citeţ, mare, caligrafic conţinutul dosarului:

1. Buletinele de vot. 2. Procesul verbal. 3. Referat asupra pregătirii adunării. 4. Tabel cu noul comitet. 5. Convocarea pentru adunare.

L-am luat în mînă să-l răsfoiesc. Un dosar nu este numai un teanc de acte şi hîrtii importante strînse laolaltă El reprezintă viaţa, cuprinde fapte, gînduri, idei, în el este consemnată munca unui om, sau a unui colectiv. Iată ! Mănunchiul acesta de file adunate într-un dosar, înfăţişează activitatea vechiului comitet U.T.M. al unei organizaţii de bază, aprecierea utemiştilor asupra acestei activităţi; el este oglinda adunării generale în care a fost ales noul organ de conducere. In acest dosar sînt strînse buletinele de vot, procesul verbal, cu ordinea de zi a adunării, apoi referatul asupra pregătirii acestei adunări. Da. referatul... Dar unde-o fi referatul ? Ia să răsfoiesc dosarul pînă la urmă. Nimic. Nici urmă de referat. Ce să i se fi întîmplat ? Dacă adunarea s-a ţinut, înseamnă că trebuie să fi fost şi pregătită. Atunci, trebuie să existe şi referatul asupra pregătirii ei. Numai, că, unde-o fi ?

— Tovarăşe Păsăroiu, unde-i referatul asupra pregătirii acestei adunări? — îl întrebai pe tovarăşul de la evidenţă.

— Dar de ce mă întrebi pe mine, tovarăşe, ce eu am pregătit această adunare ?

— Ştiu că n-ai pregătit-o dumneata, dar poate ştii cine a alcătuit acest dosar ?

Tovarăşul Păsăroiu îşi aruncă imediat ochii pe coperta dosarului.

— Hm ! Eu, tovarăşe ! Cine altul mai scrie aşa frumos ca mine.. 1. Buletinele de vot. 2. Procesul verbal, 3. Referatul...

— Da, da! Tocmai, unde-i referatul?

— La dosar — răspunde el.

— Nu e la dosar !

Şi încrezător, tovarăşul Păsăroiu se apucă să răsfoiască filele dosarului, bineînţeles, fără să găsească ceea ce căuta. Mirată mi-am pus atunci întrebarea : „Ce s-a întîmplat cu referatul asupra pregătirii acestei adunări ?

★

In dimineaţa zilei de 17 februarie a.c., tovarăşul Gheorghe Grigore, instructor al comitetului raional U.T.M. Urziceni poposi în comuna Dridu şi se îndreptă grăbit spre casa utemistului Alecu Nedea, pe atunci secretarul organizaţiei de bază U.T.M. din gospodăria agricolă colectivă

— Am venit pentru adunarea de alegeri — spuse instructorul în loc de bună ziua.

Faţa secretarului se însenină. Faptul că trebuia ţinută adunarea de alegeri îi provocase multe griji. Nu prea avea experienţă în munca de organizaţie. Văzîndu-l pe instructor — venit desigur să-l ajute — Alecu Nedea simţi că toate necazurile i se risipesc

— Bine tovarăşe ! — se repezi el să strîngă mîna oaspetelui. Nici nu ştii ce bine-mi pare, de cînd te aşteptam să-mi dai o povaţă...

— Ce povaţă?

— Ia, colea. să organizăm adunarea, să stabilim locul, ziua în care s-o ţinem...

— Locul, ca locul, vezi de nu se poate ţine la şcoală. Cît despre dată, nici o bătaie de cap Am fixat-o !

— Cînd ?

— Astăzi,

— As...tăzi ? — abia putu să îngîne de mirare secretarul.

— Da. Astăzi la orele 14.

Secretarului i se făcu negru înaintea ochilor. O brodise. Nici tu convocare, nici tu mobilizare, nici tu dare de seamă.

— Nu se poate... astăzi... tovarăşe — încercă el, sfios, să se împotrivească.

— Şi de ce, mă rog, nu se poate ?

— Nu ştiu utemiştii...

— O să-i anunţi imediat !

— Nu s-au pregătit, nu s-au gîndit pe cine să aleagă.

— Las' că se descurcă ei, sînt băieţi buni !

— Dar n-am pregătit darea de seamă... îndrăzni să îngîne secretarul.

— Darea de seamă ? Pentru ce dare de seamă ?

— Păi să se vadă cum am muncit!

— Cine să vadă ? Tu ştii cum ai muncit ? Ştii. Eu ştiu ? Ştiu. Utemiştii ştiu ? Au văzut ei timp de un an de zile. Ce-ţi trebuie dare de seamă ? Nici o dare de seamă. Mai vrei să spui ceva ?

— Eu, nu ! Poate utemiştii...

— Ei, atunci dă fuga şi mobilizează-i pentru adunare. Nu uita, la ora 14!

Alecu Nedea s-a conformat întocmai. I-a adunat pe utemişti şi astfel, într-un timp record, s-a ţinut adunarea pentru alegerea noului comitet al organizaţiei de bază U.T.M. Nu s-a prezentat nici o dare de seamă, nu s-a discutat nimic despre munca vechiului comitet. nu s-a apreciat de către utemişti activitatea fostului comitet, nu s-au făcut propuneri pentru activitatea de viitor, n-a fost alcătuit nici referat, nici măcar un proces verbal. Iar instructorul Gheorghe Grigore a părăsit satisfăcut Dridu, ducînd în servietă buletinele de vot.

— „Daţi-mi nişte buletine de vot şi vă fac din ele un model de adunare de alegere a organelor conducătoare U.T.M." — căci sînt instructor — şi-a spus, probabil, tovarăşul Gheorghe Grigore. Reîntors la raion, el s-a apucat să alcătuiască dosarul de la adunarea de alegeri a organizaţiei de bază U.T.M. din gospodăria agricolă colectivă din comuna Dridu. Liniştit, cu aerul omului care a făcut o treabă bună, şi-a scos din buzunar creionul, l-a ascuţit şi se apucă să linieze tabelul cu numele membrilor noului comitet U.T.M., apoi a numărat buletinele. erau toate — întocmai ca la carte. In cele din urmă a scris şi procesul verbal care trebuia să fi fost întocmit, citit şi votat în adunarea de alegeri. Pentru întocmirea referatului n-a mai avut nici timp, nici răbdare, şi nici nu cunoaşte prea bine activitatea vechiului comitet. Aşa că nu l-a mai scris. A strîns frumuşel toate aceste documente şi le-a înmînat tovarăşului N. Păsăroiu, care în acea vreme răspundea de munca sectorului de evidenţă al comitetului raional. Acesta, tacticos, le-a aranjat cu grijă într-un dosar arătos, de culoare cafenie, unde scrie citeţ pe copertă:

1. Buletinele de vot. 2. Procesul verbal 3. ...

Iar la sfîrşit scrise cu creionul roşu, cu litere de-o şchioapă, să vadă orişicine ; „Dosar complet"

★

„Desigur că lucrurile s-au schimbat imediat — va spune cititorul — aceasta doar nu a fost o adunare generală de alegeri" Lucrurile au rămas însă mult timp la.. dosar. Utemiştii din gospodăria colectivă din comuna Dridu abia acum au fost ajutaţi să ţină o adevărată adunare generală în care să poată discuta despre munca lor şi să aleagă noul comitet al organizaţiei de bază U.T.M. Cît despre instructor e timpul ca tovarăşii de la Comitetul raional U.T.M. Urziceni să ia asemenea măsuri încît el să simtă cu adevărat ce înseamnă să duci o muncă politică superficială şi să încalci democraţia internă de organizaţie.

GEORGETA VASILIU

Fabricarea de semănători manuale de porumb

In mai multe întreprinderi metalurgice din ţară a început producerea masivă a semănătorilor manuale de porumb S. M. I. Punerea în fabricaţie a semănătorii cu un rînd este rezultatul cercetărilor întreprinse de Institutul de cercetări pentru mecanizarea şi electrificarea agriculturii din R.P.R.

Semănătoarea manuală este alcătuită dintr-un rezervor pentru seminţe cu o capacitate de 1,5 kg., fixat pe piciorul acesteia, un tub de scurgere a boabelor, fixat pe una din părţile laterale, precum şi cu un limitator cu călcîi, prevăzut cu o serie de găuri care ajută la reglarea adîncimii de însămînţare. In partea superioară, semănătoarea este prevăzută cu un mîner pentru manipularea ei în timpul semănatului

Alimentatorul din interiorul rezervorului este format dintr-o şină prevăzută cu găuri prin care trec seminţele distribuite de inelele de dozare. De aici, acestea ajung în pămînt prin deschizătura celor două fălci ale sapei, fixată la capătul de jos al semănătorii.

Pînă acum, constructorii de la uzinele metalurgice „Vasile Roaită" au fabricat 4.000 de semănătoare manuale, cei de la „Tudor Vladimirescu" 2.000, iar cei de la „Matyas Rakosi" şi I.C.A.R. cîte 1.500.

Tipuri de semănătoare S.M. I se construiesc şi în alte întreprinderi din Capitală şi din restul ţării.

Acest tip de semănătoare este folosit cu succes la semănatul în cuiburi aşezate în pătrat.

(Agerpres).

Pe marginea scrisorilor sosite la redacţie

Sărbătoarea artiştilor amatori

Poporului nostru îi sînt dragi deopotrivă cîntecul şi jocul.

Cîntecul i-a fost tovarăş bun în anii grei de suferinţă şi îi este tovarăş nedespărţit şi acum. Dacă în trecut el da glas tristeţii sau revoltei, acum cîntă viaţa nouă, luminoasă din patria noastră, dragostea de viaţă, bucuria unei munci libere. Oamenii muncii împletesc munca lor cu cîntecul căci acesta le face munca mai plăcută şi mai frumoasă.

Cu cîntecele şi jocurile populare ţara noastră se mîndreşte; ele sînt apreciate şi pînă dincolo de hotare, pentru frumuseţea şi originalitatea lor. Dar dacă arta noastră populară a cunoscut o asemenea dezvoltare, aceasta se datoreşte în primul rînd preţuirii de care se bucură ea acum în regimul nostru democrat-popular, condiţiilor create în statul nostru.

O dovadă a acestei preţuiri o constituie şi cel de al III-lea concurs al echipelor de artişti amatori care se desfăşoară la noi în ţară în această perioadă Acest concurs prilejuieşte o trecere în revistă a realizărilor dobîndite pînă acum pe tărîmul artei populare.

In bucăţile pe care echipele le pregătesc, se reflectă cu putere, interesul pe care oamenii muncii de la sate îl poartă bunei desfăşurări a campaniei agricole de primăvară.

Peste tot în satele patriei noastre pregătirea pentru concurs este în toi. Echipele de dansuri populare şi corurile repetă cu perseverenţă pentru concursul ce se desfăşoară.

Concursul este un adevărat eveniment în viaţa satelor, preocupare importantă a tinerilor Acest lucru este confirmat de numărul mare de scrisori care sosesc zilnic la redacţie. In fiecare din aceste scrisori scrise simplu, dar pline de fapte interesante, se poate vedea interesul pe care oamenii muncii de la sate, tineri şi vîrstnici, îl acordă concursului.

„In comuna Gogan, concursul se bucură de o deosebită atenţie ne scrie corespondentul ziarului nostru Marcel Grigoriu din Sighişoara : Chiar şi vîrstnicii îşi dau contribuţia la pregătirea cît mai bună a echipei. Adeseori pot fi văzuţi la cămin Ştefan Cantor, Francisc Sebes, Fabian Ştefan, Nagy Marton şi alţii. Printre tinerii care participă cu însufleţire la repetiţii poate fi văzuta şi deputata Silvia Precop şi Emeric Beres. secretarul organizaţiei U.T.M. din comună. Din echipă fac parte deopotrivă romîni şi maghiari".

Lulu Solomon, un alt corespondent al ziarului nostru din regiunea Craiova, ne scrie, printre altele, despre pregătirile care se fac în raionul Filiaşi.

„Echipa de dansuri populare din Filiaşi, formată din 24 de tineri romi, repetă sub conducerea instructoarei Ludmila Moraru jocurile „Rustemul", „Poloxia", „Bordeiul" şi „Alunelul".

Fie şi numai aceste puţine cuvinte spun multe despre înflorirea artei minorităţilor naţionale din ţara noastră şi despre faptul că dansul şi cîntecul strîng mai puternic frăţia între poporul romîn şi minorităţile naţionale.

In anii regimului de democraţie populară, arta minorităţilor naţionale a luat o dezvoltare nemaiîntîlnită pînă acum. Putea fi vorba în anii regimului burghezo-moşieresc de o înflorire a artei romilor ? Nici pomeneală de aşa ceva. Cîntăreţii romi nu erau admişi decît la petrecerile boiereşti, unde trebuiau să distreze boierii sătul şi plictisiţi. Acum însă, talentele artistice ale romilor sînt apreciate şi se pot dezvolta. Romii nu mai cîntă la petreceri boiereşti ci participă la concursuri artistice de masă.

La concursul ce are loc anul acesta vor participa alături de corurile şi echipele de dansuri romîneşti, echipe de dansuri germane din Sibiu, echipe de dansuri maghiare din regiunea Cluj sau din Regiunea Autonomă Maghiară, echipe de dansuri sîrbeşti din regiunea Timişoara sau echipe de dansuri turceşti din Ada Kaleh.

Mulţi dintre corespondenţii voluntari ne scriu despre repertoriul echipelor ,despre cîntecele şi jocurile, piesele de teatru, şi recitările pe care le pregătesc în vederea concursului.

„Intr-una din zile—ne scrie corespondentul nostru Nel Bortun — treceam prin Slăveni, unul din satele de pe malul bătrînului Olt. O melodie duioasă mi-a atras atenţia. Căutînd să aflu de unde vine cîntecul, am ajuns în faţa căminului cultural al comunei. Curios să văd şi care este instrumentul din care ies asemenea sunete, am intrat. Inăuntru am aflat că „instrumentul" erau nişte solzi de peşte, iar „instrumentistul" Andrei Spînu, un ţăran muncitor din sat".

Asemenea solişti sînt mulţi în satele patriei noastre.

De la căminul cultural „Plaiul" din comuna Dumitreşti, raionul Rîmnicu Sărat, am primit nu de mult o scrisoare foarte interesantă, în care directorul căminului, Aurel Bucureşteanu, ne vorbeşte despre pregătirile pe care echipa artistica a căminului le face în vederea concursului.

„Neştearsă a rămas amintirea concursului căminelor culturale de acum doi ani, cînd munca noastră a fost încununată de succes. Am avut cinstea să reprezentăm regiunea la faza finala a concursului. Succesul de atunci ne este îndemn acum în munca noastră de pregătire".

Corespondentul ne vorbeşte apoi despre repertoriul echipei de dansuri populare, repertoriu original, compus din dansuri locale şi despre fluieraşul Chiriţă Trandafir, ţăran muncitor în vîrstă de 70 de ani „ale cărui doine au răsunat şi în sala Ateneului R.P.R. cu ocazia concursului căminelor culturale din 1951", care şi acum va face parte din echipa căminului.

Grija cu care sînt alese lucrările pentru repertoriul echipelor este încă o dovadă a interesului cu care este privit concursul în satele noastre. Din repertoriu fac parte, alături de cîntece populare, lucrări ale compozitorilor noştri, versuri ale marilor noştri poeţi Acest lucru dovedeşte o tot mai adîncă pătrundere a culturii în masele largi de oameni ai muncii de la sate. Cîntece ca „Sub al păcii stindard" de Ion Chirescu, sau poezii ca „Partidului" de A. Toma, sînt des întîlnite în repertoriile echipelor artistice săteşti.

Repertoriile sînt, de cele mai multe ori, strîns legate de viaţă. Numeroase lucrări cuprinse în aceste repertorii oglindesc lupta ţărănimii muncitoare pentru sporirea producţiei agricole şi dau un nou imbold la această luptă, satirizează concepţiile înapoiate, superstiţiile, îndeamnă la vigilenţă împotriva duşmanului de clasă.

Despre aceste repertorii ne scriu elevul Dragomir Hormnea din Vladenica şi Vasile Untu, învăţător în comuna Voetin ca şi mulţi alţi corespondenţi din diferite alte regiuni ale ţării.

Participarea largă a tineretului la aceste pregătiri este de asemenea o problemă despre care corespondenţii ne trimit scrisori interesante. Intr-o scrisoare, corespondenta Maria Constantinescu din regiunea Ploeşti, ne scrie despre numărul mare de echipe artistice din raionul Tîrgovişte, ce vor participa la faza raională a concursului.

„S-au înscris pînă acum 42 de cercuri ale căminelor culturale, 63 de echipe de dansuri populare, 60 echipe de teatru şi 2 tarafuri de instrumente populare".

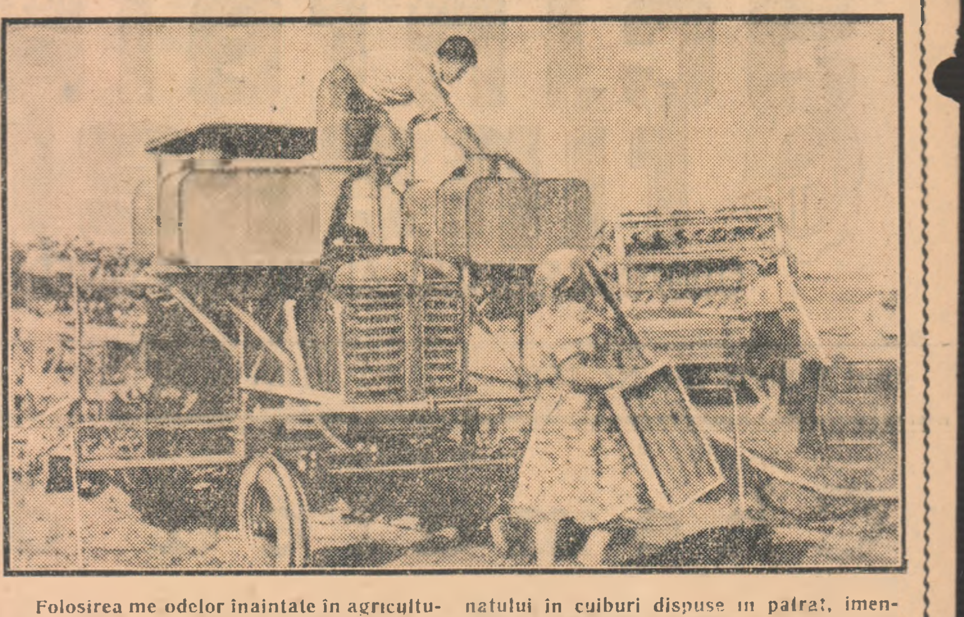
„Numai din 11 raioane ale regiunii şi-au anunţat participarea la concurs un număr de 429 de echipe de dansuri populare, 293 coruri, 260 de echipe de teatru, 39 de echipe de instrumente. 357 solişti vocali, 154 solişti instrumentişti, 75 recitatori, 46 de prezentatori de programe" ne scrie un alt corespondent al ziarului nostru din regiunea Craiova.

Aceste cifre dovedesc dragostea poporului nostru pentru frumos, participarea lui tot mai largă la viaţa culturală a ţării.

Al III-lea concurs al echipelor de artişti amatori, va fi un minunat prilej de îmbogăţire a repertoriului echipelor, dar mai ales un prilej de descoperire a mii de noi talente din popor, căci nesecat este izvorul creaţiei noastre populare.

RODICA ŞERBAN

„Povestire despre pătrate verzi"

Folosirea metodelor înaintate în agricultură este o problemă care interesează într-o mare măsură ţărănimea noastră muncitoare. Deaceea filmul „Povestire despre pătrate verzi" realizat de studioul de filme ştiinţifico-populare din Moscova este primit cu un deosebit interes mai ales în această perioadă în care se desfăşoară însămînţările de primăvară.

Imaginile luate din diferite colhozuri şi sovhozuri, graficele sau desenele explicative, maşinile şi mecanismele perfecţionate care înlocuiesc în cea mai mare măsură munca omului, prezentate în film arată spectatorilor cu o deosebită putere de convingere în ce constă însemnătatea semănatului în cuiburi dispuse în pătrat, imensele avantaje pe care le aduce aplicarea acestei metode pentru sporirea producţiei la hectar.

Comentariul, dublat în limba romînă, va fi de mare folos. Pentru a contribui într-o măsură cît mai mare la răspîndirea metodelor înaintate, este necesar ca direcţia difuzării filmelor să se îngrijească ca acest film deosebit de instructiv să fie cît mai mult rulat la sate unde va putea aduce foloase practice imediate.

Fotografia noastră arată una din complexele maşini agricole sovietice, înfăţişată în film, care plantează răsaduri.

Grădina şcolii

S. Krasnov
directorul Şcolii medii nr. 66 din oraşul Gorki

„Au trecut cîţiva ani de cînd am absolvit şcoala la care învăţaţi voi acum. Dar n-am încetat să iubesc clasele ei luminoase, curtea spaţioasă şi grădina, fiecare colţişor din şcoala mea dragă, în care mi-am petrecut cîţiva ani din viaţă împreună cu prietenii şi învăţătorii mei. Voi admiraţi acum pomii fructiferi care au crescut semeţ lîngă şcoală. Dar pe cînd învăţam noi, aceste locuri erau virane.

In toamna anului 1939 noi, comsomoliştii şcolii, împreună cu profesorii, am hotărît să amenajăm o mică grădină. Terenul lăsat în părăsire l-am curăţat întîi de pietriş şi apoi am adus cîteva camioane de turbă fărîmiţată Au ieşit la muncă clase întregi. Cît de mult ne bucuram de primii pomişori-nuieluşe mlădioase, de-abia înverzite. Dar aveam cu toţii credinţa ca grădina va creşte.

De atunci au trecut mulţi ani. Pentru mine însă această faptă a avut o deosebită importanţă: am îndrăgit atunci plantele, natura, mi-am ales atunci drumul vieţii".

Această scrisoare a absolventului şcolii noastre Dmitri Kolosov au citit-o elevii multor clase. Dmitri ruga să i se scrie cum a crescut grădina şcolii.

Dmitri Kolosov a lucrat la început ca şef de brigadă legumicolă la o gospodărie de sere, a absolvit mai tîrziu institutul agricol şi acum este agronom într-o mare gospodărie de sere din apropierea oraşului Gorki.

Am început astfel o corespondenţă cu acest agronom. Şcolari — tineri naturalişti şi-au exprimat dorinţa să se întîlnească cu el. Copiii au vizitat cu multă curiozitate sera imensă care aprovizionează oraşul cu legume timpurii. Tot timpul anului, oraşul primeşte de aici ceapă verde, iar la începutul primăverii — roşii şi castraveţi.

Vizitînd sera, şcolarii s-au mirat.

— Cît de mare este !

Şi au început, care mai de care, să vorbească despre sera lor :

— A noastră e mică, dar este bună şi ea.

Tinerii naturalişti şi-au îndrăgit sera. Şi e de la sine înţeles. Ei înşişi au construit-o, fiecare scîndură, fiecare cui, au fost bătute de mîinile lor. Şi tot ceea ce creşte aici este îngrijit de ei.

Cînd s-au gîndit să construiască o seră, în şcoală s-a deschis un concurs pentru cel mai bun proiect. Elevii au desenat aspectul interior şi exterior al clădirii. Profesorul de desen de-abia mai pridideа să examineze propunerile tinerilor proiectanţi. Şi mulţi băieţi, cărora nu le prea plăcea această materie, au început să înveţe şi ei cu multă sîrguinţă.

Profesorii de biologie erau asaltaţi cu întrebări ; „ce e mai bine să se cultive în seră?". La biblioteca şcolii şi a clubului a crescut în acest timp cererea de cărţi despre natură.

Şi iată că sera a fost construită. S-a terminat şi plantarea florilor, lămîilor, tufelor de coacăze, vişinilor, cepei şi pătlăgelelor roşii. Toate aceste plante s-au dezvoltat din belşug pe loturile mici, în lăzi şi în ghivece. Tot aici s-au adus de la „colţul viu" şerpii de casă, broaştele ţestoase, peştii. Clase întregi au început să vină în seră cînd aveau în program o experienţă cu plantele.

Una din cele mai accesibile forme prin care elevii şcolilor de la oraşe pot cunoaşte marea producţie agricolă o constituie excursiile în colhozuri, sovhozuri şi gospodării de sere. In vacanţa de iarnă, 70 de elevi din clasele a 7—9-a au vizitat colhozul „Krestianin" din raionul Bogorodsk. Acolo ei au văzut vite de rasă selecţionate de oamenii de ştiinţă în colaborare cu colhoznicii, au aflat în ce constă superioritatea creşterii animalelor cu ajutorul maşinilor. Pionierii şi comsomoliştii au vizitat colhozul „Timiriazev" din raionul Gorodeţ. Participanţii la aceste excursii au prezentat referate în faţa celorlalţi elevi, le-au povestit despre munca culturală din colhozuri, despre îngrijirea grădinilor, despre electrificare şi construcţii, au întocmit albume

Pe lotul nostru experimental se lucrează tot timpul anului. In prezent, şcolarii prepară ghivece nutritive. Ei cunosc nu numai dimensiunile ghivecelor pentru diferitele răsaduri de plante, compoziţia lor, ci şi folosul ghivecelor nutritive, utilitatea lor. Pînă la începutul plantărilor şcolarii vor învăţa să planteze roşii, varză, se vor deprinde să planteze dovleci în ghivece.

Munca pe lotul experimental dă şcolarilor preţioase deprinderi practice, care nu sînt mecanice — ci dobîndite printr-o permanentă îmbinare cu cunoaşterea bazelor biologiei miciuriniste. Munca productivă a şcolarilor este preţioasă îndeosebi atunci cînd e conştientă şi contribuie la dezvoltarea aptitudinilor lor creatoare. Diferitele lucrări pe care elevii trebuie să le îndeplinească contribuie într-adevăr la dezvoltarea înclinaţiilor lor. Nu toţi vor deveni agronomi, ca Dmitri Kolosov ; mulţi doresc să se vadă îndeplinind lucrări de construcţie, îngrijind animalele, lucrînd la instalaţii electrice.

Lotul nostru experimental este compus din : o grădină. o seră, o crescătorie de iepuri. Au fost amenajate un teren sportiv şi unul geografic. Şi toate acestea au fost construite de elevi. Lotul dispune de 2 hectare şi este format din 5 secţii : pomicultură, legumicultură, agricultură, pepiniere şi arbori decorativi, arbuşti şi flori. In fiecare secţie cresc culturi variate. Varietatea culturilor, a soiurilor şi vîrstelor le permite elevilor să cunoască mai bine plantele, să înveţe să le cultive, începînd de la seminţe, butaşi, pînă la fructificare, să efectueze încrucişări de plante.

In ultimii ani, şcolarii au început să se ocupe cu cultivarea dovleceilor, seamănă grîu ramificat. Avem şi o nouă cultură pentru regiunile Volgăi — porumbul, cu care facem experienţe de cultivare în diferite condiţii pentru siloz şi pentru seminţe. Pe lotul nostru experimental sînt folosite noi metode de obţinere a unor recolte bogate de legume In primăvara aceasta vom folosi larg metoda de plantare a legumelor în cuiburi aşezate în pătrat. Pornind de la cerinţele ştiinţei înaintate, au fost pregătite îngrăşămintele pentru culturile de legume, se măreşte gospodăria de răsadniţe, vor fi folosite larg ghivecele nutritive şi se va mări numărul experienţelor cu culturile de legume.

Majoritatea lucrărilor sînt îndeplinite de clasele a 5—10-a, dar fiecare clasă, fiecare grup de elevi răspunde de un anumit sector.

Ţelul comun îi apropie pe elevi, le formează trăsături noi de caracter şi în primul rînd, dragostea faţă de muncă. A fost iniţiată întrecerea pentru cea mai bună îngrijire a sectorului, pentru îndeplinirea în bune condiţiuni a lucrărilor. Astfel, detaşamentul de pionieri din clasa a 5-a C, sub conducerea instructorului Iuri Krotov a lucrat timp de doi ani în pepiniera de meri. Pionierii au făcut această pepinieră model şi sînt primii în privinţa îngrijirii pomilor tineri. Detaşamentul de pionieri din clasa a 5-a A împreună cu instructorul său Victor Piciughin a obţinut o recoltă bogată de roşii. Pionierii din alte clase au obţinut o recoltă bogată de dovlecei, varză, mere.

Comsomoliştii Iuri Kostrov, Evgheni Kalenov, Iuri Puhov şi mulţi alţii, care au avut ca sarcină să îngrijească merii roditori, au păstrat fructele pînă toamna şi în primele zile de şcoală au împărţit direct din pomi mere elevilor din clasele elementare.

Este interesant de menţionat că nici unul dintre şcolari nu rupe niciodată un fruct din lotul tovarăşului său, nu vatămă plantele. Cu toate că pe loturi sînt fructe şi legume ademenitoare — mere, morcovi, smeură, castraveţi, — toate acestea se păstrează pînă cînd înşişi şcolarii, sfătuindu-se cu profesorii, vor hotărî că este timpul să strîngă recolta. Aceasta este o dovadă că elevii noştri s-au deprins să respecte şi să preţuiască nu numai munca lor proprie, ci şi munca tovarăşilor lor.

Lotul nostru experimental este cel mai vechi din raion Locuitorii oraşului au văzut cum a crescut şi s-a înfrumuseţat grădina, cît de frumos a fost amenajat terenul şcolii. Pe lîngă noile case ale orăşelului au apărut livezi, grădini de legume, grădiniţe de flori. In prezent, în raionul nostru se află peste o mie de livezi şi grădini de legume individuale, şi ele cresc în fiecare an. Numai în anul trecut au fost plantate 250 de livezi noi. Aceste livezi au primit răsaduri de pe lotul experimental al şcolii — 4.000 tufe de coacăze, peste 2000 tufe de smeură şi cîteva mii de tufe de fragi.

(După ziarul „Comsomolscaia Pravda" Nr. 57)

Directoarea utemistă

Au trecut mai bine de cinci ani de cînd Ghizela Popescu a fost numită profesoară de ştiinţe naturale, fizică şi chimie, pentru ciclul II al Şcolii mixte de 7 ani cu limba de predare maghiară din Tîrnăveni. Fără îndoială o perioadă destul de scurtă şi totuşi plină de rezultate frumoase, plină de succese, căci datorită ei, mulţi elevi ai Şcolii de 7 ani cu limba de predare maghiară din Tîrnăveni au încetat să mai fie indisciplinaţi, au prins o dragoste deosebită de carte. Şi tot cu ajutorul Ghizelei Popescu un număr însemnat de muncitori de la Fabrica de Geamuri şi de Ţiglărie din Tîrnăveni au învăţat să scrie şi să citească, ieşind astfel din întunecimea analfabetismului.

Dar în acest timp pe lîngă munca practică din şcoală tînăra profesoară a studiat metodele de muncă ale marilor pedagogi sovietici şi a absolvit anul I şi II al cursului de istorie a P. C. al U. S. Ea a dus de asemenea o activitate susţinută în cadrul organizaţiei U.T.M. şi pe linie sindicală, îndeplinind mai întîi munca de responsabilă culturală şi apoi de secretară a comitetului raional al Sindicatului Invăţămîntului.

Toate acestea au constituit un ajutor serios pentru munca ei ; au călit-o, au făcut-o să-şi îmbunătăţească metodele de muncă şi să se convingă odată mai mult de frumuseţea profesiunii sale.

In toamna anului 1952, utemistei Ghizela Popescu i s-a încredinţat un nou post de răspundere ; la vîrsta de numai 22 de ani, a fost numită directoarea Şcolii mixte de 10 ani cu limba de predare maghiară din Bucureşti.

★

Poate unii tovarăşi din corpul didactic al Şcolii mixte de 10 ani cu limba de predare maghiară din Bucureşti au primit oarecum neîncrezători numirea tinerei profesoare în funcţia de directoare. Poate se gîndeau că îi va fi greu să rezolve multiplele şi nu tocmai uşoarele sarcini ce le are un director

Dar n-au trecut decît puţine săptămîni şi profesorii şcolii s-au convins că tînăra directoare care a venit de curînd în mijlocul lor nu numai că este un conducător, un priceput gospodar, dar şi un preţios sfătuitor în munca pedagogică a fiecăruia dintre profesori.

Aşa bunăoară, asistînd la cîteva ore de ştiinţe naturale ale tovarăşei Elisabeta Stera, directoarea a observat că profesoara obişnuieşte să întrerupă prea des elevii examinaţi, făcîndu-i astfel să-şi piardă continuitatea în răspunsuri. Ascultînd de sfaturile directoarei, Elisabeta Stera a înţeles de ce nu e bine să-i întrerupă pe elevi şi a înlăturat această deficienţă.

Tot Ghizela Popescu a fost aceea care l-a criticat pe profesorul Gheza Hollo pentru lipsurile lui în predarea lecţiilor de fizico-chimice şi i-a arătat că pentru a nu distrage atenţia elevilor, toate aparatele necesare experienţelor trebuiesc pregătite din timp, iar elevii să execute sub îndrumarea profesorului şi nu profesorul singur să facă experienţe. Procedînd în felul acesta, orele de laborator au putut fi folosite la maximum, elevii îmbogăţindu-se cu o mulţime de cunoştinţe.

Tînăra directoare le-a ajutat şi pe profesoarele Sorbota Brekner şi Cornelia Videriu să întocmească mai bine planurile lecţiilor, recomandîndu-le să studieze unele articole referitoare la scopul lecţiei apărute în revista „Pedagogia" şi „Gazeta Invăţămîntului".

Iar prin critica sa constructivă a făcut-o pe profesoara Elena Nedelcu să folosească la predare materiale didactice şi să evite de a mai ridica în timpul lecţiei probleme nelegate de subiect care stinghereau procesul de asimilare a cunoştinţelor de către elevi.

Utemista Ghizela Popescu a contribuit la îmbunătăţirea metodelor de predare şi examinare a profesorilor prin metoda interasistenţelor precum şi prin exemplul său personal Ea predă şi ştiinţele naturale, lecţiile sale prin felul cum sînt întocmite şi expuse constituie într-adevăr un model chiar şi pentru unii profesori cu multă experienţă. Să luăm de pildă lecţia despre plantele cultivate. Chiar de la titlu ne dăm seama că tema lecţiei nu e tocmai uşoară. Conştientă însă că elevii trebuie să-şi însuşească lecţia oricît de grea ar fi ea, tovarăşa Popescu a căutat să folosească mijloace variate şi interesante cu ajutorul cărora elevii să înţeleagă cele predate, să capete interes pentru cunoaşterea a cît mai multe amănunte din „tainele" vieţii plantelor. Pe lîngă planşe explicative, desene din reviste ilustrate, figuri de gips, directoarea foloseşte mult tabla pe care, cu ajutorul cretei colorate desenează plantele despre care explică, ajutîndu-i astfel pe elevi să-şi facă o imagine cît mai completă asupra celor predate. Totodată ea a adus în faţa elevilor chiar cîteva plante naturale : ceapă, cartofi, varză etc. întregindu-şi astfel explicaţiile cu executarea de diferite tăieturi în plante.

Iată dar de ce tînăra directoare Popescu se bucură de un mare prestigiu în şcoală şi a căpătat repede încrederea profesorilor care văd în ea un adevărat sprijin în munca lor.

Cu ajutorul ei, nivelul la învăţătură al elevilor a crescut. Mulţi absolvenţi ca : Grete Misa, Gheorghe Fischer şi Denes Baracs au terminat şcoala cu media generală cinci intrînd astfel în facultăţi fără examen de admitere.

Directoarea Ghizela Popescu nu se mulţumeşte însă cu succesele din anii trecuţi. Ea vrea ca toţi elevii odată intraţi în Şcoala medie de 10 ani cu limba de predare maghiară din Capitală să promoveze fiecare clasă să aibă cunoştinţe cît mai multe şi mai temeinice Pentru aceasta munceşte ea, acesta-i ţelul cel mai înalt. Utemista G. Popescu a urmărit în permanenţă situaţia la învăţătură a elevilor şi de fiecare dată cînd vedea că rezultatele nu sînt satisfăcătoare, căuta să afle cauzele şi să le înlăture.

După primul pătrar de învăţătură din anul şcolar 1953—54 văzînd că situaţia la învăţătură e destul de nesatisfăcătoare : 30 la sută căzuţi, directoarea a organizat o şedinţă de analiză a muncii cu elevii întregii şcoli în care le-a arătat cîteva din pricinile apariţiei numărului mare de note proaste şi a făcut propuneri pentru îmbunătăţirea muncii. A doua zi, a apărut o lozincă confecţionată de elevi : „Vom învăţa cu siguranţă pentru a duce cu succes bătălia examenelor". Activitatea elevilor nu s-a mărginit însă la confecţionarea lozincii, ei au şi pornit la transpunerea ei în viaţă. In fruntea acestei munci se aflau utemişti şi pionieri. Ei au ţinut consfătuiri organizate pe grupe în care au reuşit să descopere mai bine lipsurile care au dus la rămînerea în urmă a unor elevi, au tras la răspundere pe cei ce nu vroiau să înveţe şi au luat hotărîri concrete pentru ajutarea fiecărui elev slab. Drept urmare, în cel de al II-lea pătrar, numărul calificativelor „insuficient" a scăzut. In clasa a V-a, de pildă, proporţia celor căzuţi a scăzut de la 20 la sută cît era la sfîrşitul primului semestru, la 12 la sută.

La sfîrşitul celui de al doilea pătrar în şedinţa la care au participat toţi elevii, tînăra directoare a vorbit mai mult despre munca lor, iar pe cei ce nu au progresat i-a criticat aspru de tot. Şedinţa a reuşit să pună întreaga şcoală în mişcare. Toţi se frămîntau cum să facă să ridice mai mult nivelul la învăţătură al tuturor elevilor; pînă şi în cei mai delăsători s-a trezit dorinţa de a nu se mai vedea în rîndul corijenţilor sau al repetenţilor.

De fapt multe clase şi-au îmbunătăţit munca în ultimul pătrar. Ele au asigurat în primul rînd o mai bună frecvenţă la cursuri, înţelegînd că aceasta e foarte important pentru însuşirea materiei de către elevi. Pînă şi în timpul cel mai friguros, cînd era zăpada foarte mare, frecvenţa era aproape de 100 la sută. Clasa a X-a nu are decît rare ori un absent de la cursuri, iar ca urmare situaţia la învăţătură s-a îmbunătăţit.

Şi directoarea Ghizela Popescu se mîndreşte cu elevii ei care să străduiesc să înveţe tot mai bine. Dar ea caută să-i sprijine, să le creeze condiţii pentru a învăţa şi mai bine. De aceea în afară de asigurarea unor condiţii bune de învăţătură ea se străduieşte să le creeze condiţii optime de viaţă ştiind că de aceasta depind în bună măsură succesele elevilor. Astfel, în fiecare zi ea vizitează bucătăria cantinei, gustă mîncările, sezisează neajunsurile observate, dă indicaţii asupra felului cum să fie gătite unele mîncări sau cu ce mîncări să mai fie îmbogăţit meniul.

Tot pentru a asigura elevilor la cele cinci mese pe zi mîncare gustoasă, variată şi consistentă, bogată în vitamine şi preparată în condiţii higenice, directoarea a închegat o strînsă legătură cu părinţii elevilor şi în fiecare zi cîte una dintre mamele elevilor supraveghează şi dă cîte o mînă de ajutor în muncile cantinei şcolare.

★

Iată dar că utemista Ghizela Popescu deşi foarte tînără, face faţă cu cinste sarcinii ce i-a fost încredinţată Să fii directoarea unei şcoli cu cîteva sute de elevi nu e un lucru tocmai uşor Tov Popescu ştie aceasta şi de aceea nu precupeţeşte nici un efort pentru a fi la înălţimea răspunderii de director al unei şcoli, în care sînt instruiţi şi educaţi fiii şi fiicele oamenilor muncii de naţionalitate maghiară din Capitală.

L. DUNAJECZ

Să creştem păsări şi iepuri de casă

Legea privitoare la măsurile pentru dezvoltarea creşterii animalelor în anii 1954—1956 în R.P.R. prevede între altele o serie de măsuri pentru dezvoltarea creşterii păsărilor şi iepurilor de casă. Pentru creşterea numărului de păsări şi animale mici în gospodăriile individuale ale ţăranilor muncitori, în gospodăriile agricole colective şi în întreprinderile agricole zootehnice ale statului, legea recomandă a se folosi la maximum toate condiţiile naturale prielnice din ţara noastră.

Creşterea păsărilor şi iepurilor de casă este o îndeletnicire plăcută, economică şi rentabilă, fiindcă ne aduce numeroase produse, contribuind în felul acesta la sporirea veniturilor gospodăreşti. Indeletnicindu-ne cu creşterea păsărilor de curte, ca găini, raţe, gişte sau curci, obţinem cantităţi însemnate de carne şi ouă, care servesc pentru hrana oamenilor muncii, cantităţi însemnate de puf, pene şi fulgi, necesare atît gospodăriei casnice, cît şi industriei uşoare. De asemenea, de la iepurii de casă obţinem carne, blăniţe, păr şi piei.

O altă însuşire a păsărilor şi animalelor mici este aceea că se înmulţesc şi cresc foarte repede, valorificînd bine hrana, precum şi resturile alimentare din micile gospodării şi din întreprinderi, fabrici, etc. O găină, de exemplu, consumînd 1 kg. grăunţe, creşte în greutate cu 300 gr în timp ce un bou pus la îngrăşat, dintr-un kg. grăunţe creşte numai cu 150 gr. In afară de aceasta, carnea de pasăre este mai hrănitoare, mai fragedă şi mai bine asimilată de organismul omului; la fel şi cea de iepure. Anual, o găină poate da 30 de pui, care cîntăriţi toamna la un loc, pot ajunge la greutatea de 45 kg.

Printr-o îngrijire bună găinile bune pot începe ouatul de la vîrsta de 4—6 luni, iar producţia de ouă la găini şi raţe trece de 160 ouă anual.

In baza Hotărîrii Consiliului de Miniştri din 27 octombrie 1953 cu privire la contractarea şi îngrăşarea animalelor, crescătorii de păsări şi animale, beneficiază de multe drepturi şi avantaje. Producătorii care au contractat vînzarea de păsări către stat, vor primi avansuri care corespund cu valoarea integrală calculată la preţul de achiziţie corespunzător speciei, majorat cu 20%, dîndu-li-se totodată posibilitatea de a cumpăra cu preţuri reduse diferite produse industriale ca talpă, cizme de piele, cojoace, căciuli, etc. Pentru încurajarea creşterii iepurilor de casă, statul dă posibilitatea gospodăriilor să predea drept cotă de carne, iepuri de casă şi aceasta într-un mod avantajos. Astfel, 800 gr. carne de iepure echivalează cu 1,200 kg. carne de vită mare, în stare submedie de îngrăşare, iar kilogramul de carne de iepure este mai bine plătit.

Creşterea păsărilor şi animalelor mici trebuie să ia o mare dezvoltare în gospodăriile agricole colective şi gospodăriile individuale ţărăneşti, unde există posibilităţi mari de dezvoltare a acestui sector zootehnic. In acţiunea de îmbunătăţire a păsărilor şi a animalelor mici, un mare rol îl au gospodăriile agricole de stat care produc şi distribuie în toată ţara animale şi păsări de rasă, sute de mii de cocoşi, de pui, ouă de rasă etc. O verigă principală în dezvoltarea acestui sector al micii zootehnii o constituie introducerea şi folosirea pe scară cît mai largă, în practica crescătorilor, a metodelor zootehnice înaintate care asigură o creştere rapidă a numărului şi o îmbunătăţire a productivităţii lor. In anotimpul de primăvară trebuie dată o deosebită atenţie hrănirii şi îngrijirii păsărilor, deoarece în acest timp ele trebuie să producă ouă multe şi de bună calitate, necesare obţinerii de pui sănătoşi şi viguroşi. Prin organizarea şi dezvoltarea staţiunilor de incubaţie, o mare parte din ouăle de prăsilă se clocesc artificial. In felul acesta putem scoate serii mari de pui timpurii, la timpul cel mai bun pentru creşterea lor. In incubatoare se pot cloci şi ouăle raselor sau speciilor de păsări care nu clocesc. Pentru îmbunătăţirea productivităţii raselor de păsări locale, crescute astăzi aproape exclusiv în gospodăriile individuale, trebuie să se introducă într-o măsură largă, încrucişarea lor cu masculi din rasele de păsări ameliorate: La găini prin cocoşi din rasele Rhode Islande, sau Leghorn, iar la raţe prin răţoi din rase Khaki Campbell, Pekin etc.

Pentru îmbunătăţirea şi răspîndirea păsărilor din aceste rase, statul a înfiinţat ferme avicole mari, cu mii de păsări, iar ouăle acestor păsări sînt clocite în staţiunile de incubaţie cu mare capacitate. Puii şi bobocii care se scot la aceste staţiuni sînt apoi repartizaţi fermelor avicole socialiste, care la rîndul lor pot livra păsări de prăsilă sectorului individual.

Hrănirea puilor şi bobocilor în primele 10 zile se face la fiecare două ore, apoi la trei ore, ajungînd ca la vîrsta de 2 luni, hrana să fie dată în patru tainuri pe zi. Păsările adulte vor fi hrănite pe bază de norme, cel puţin de trei ori în 24 ore, întotdeauna la aceleaşi ore, conform unui program întocmit pentru fiecare specie. Pentru anotimpul de primăvară, o pasăre poate primi pe zi, următoarele nutreţuri socotite în grame:

Felul nutreţului	Găini (rasă ouătoare)	Raţe (rasă de carne)	Gişte (rasă comună)	Curci (rasă comună)
Grăunţe	70	110	90	77
Tărîţe	5	26	26	26
Turte şi şroturi	5	18	18	7
Alimente uscate de origină animală	5	8	8	7
Fîn	10	26	37	36
Sfeclă, morcovi, varză	30	70	180	40
Verdeaţă	78	72	217	30
Săruri minerale	5	8	8	7

Fînul, sfecla, varza şi morcovii nu se vor mai da în raţia păsărilor cînd în padoc va fi suficientă verdeaţă.

Pentru a putea da o producţie mare de ouă şi pentru a fi ferite de boli, în afară de hrană, găinile trebuie să fie bine adăpostite. Păsările nu vor fi ţinute noaptea afară, în pomi, ci într-un adăpost curat şi luminos. Inăuntrul coteţului se face patul de dormit, care se construieşte din scînduri şi este aşezat pe picioare de lemn, înalte de 0,90—1 m. Deasupra patului se aşează stinghii la 30—40 cm. departe una de alta. Coteţul trebuie curăţat zilnic şi văruit cît mai des. Intr-un colţ al coteţului se pune o lădiţă cu nisip, cenuşă şi praf de pucioasă amestecate în părţi egale, în care să se scalde găinile.

In cazul creşterii iepurilor de casă, o atenţie deosebită se va acorda hrănirii şi îngrijirii lor. Un iepure adult consumă zilnic 40—60 gr. concentrate (grăunţe), 100—110 gr. fîn şi 100 gr. rădăcinoase, la care se adaogă sărurile minerale sub formă de 4 gr. cretă furajeră. Pentru rasele mari (Chinchila, Uriaş belgian), cantitatea de concentrate se va mări la 60—80 gr. pe zi. Puii de iepure, după înţărcare (adică la vîrsta de 6 săptămîni) primesc aceeaşi hrană ca şi cei adulţi, în cantităţi mai mici şi anume: concentrate (grăunţe) pînă la 25—30 gr, fîn 30—50 gr. şi verdeaţă — cel mai bine lucernă — în cantităţi de 400—500 gr. pe zi sau trifoi, urzică, păpădie, frunziş, mlădiţe de salcie etc. Raţia se dă în trei tainuri, neadmiţîndu-se folosirea nutreţurilor murdare, pline de praf, mucegăite, putrede, îngheţate sau vătămătoare, care pot produce îmbolnăvirea animalelor. Iepurii adulţi trebuiesc adăpostiţi în cuşti individuale. Cuştile trebuie să fie încăpătoare, avînd lăţimea de 70—90 cm., adîncimea de 80—100 cm. şi înălţimea 55—60 cm. Cuştile se curăţă zilnic, iar odată pe lună se dezinfectează cu lapte de var, la care s-a adăugat 3% creolină.

Iepurii sînt apţi pentru reproducţie la vîrsta 6—8 luni. Femelele vor fi date la montă de cel puţin 3 ori pe an, pentru a se asigura 3 fătări (gestaţia durează 30 de zile). In Uniunea Sovietică, prin aplicarea fătărilor intensive, în multe colhozuri şi sovhozuri se obţin 6—7 fătări pe an sau 40—50 produşi de la o iepuroaică. La vîrsta de $2\frac{1}{2}$—3 luni, iepuraşii se separă pe sexe, crescîndu-se în ţarcuri separate.

Pentru prevenirea bolilor la păsări şi iepuri, hrănirea şi îngrijirea lor trebuie făcută cu multă precauţiune, după recomandările zootehnistului. In caz de îmbolnăvire, animalele vor trebui izolate în cuşti separate, aşezate la o distanţă de cel puţin 100 m. depărtare anunţîndu-se imediat organele sanitar-veterinare.

Statul încurajează creşterea păsărilor şi a iepurilor de casă, căutînd prin măsurile pe care le ia, să asigure o largă răspîndire a acestor animale, în crescătoriile de stat, în gospodăriile agricole colective şi gospodăriile individuale ale ţăranilor muncitori.

Păsările de curte şi iepurii de casă, cu producţiile lor destul de felurite, pot constitui o sursă permanentă de mărire a cîştigului şi de îmbunătăţire a traiului membrilor gospodăriilor agricole colective şi ţăranilor muncitori cu gospodării individuale.

Ing. zootehnist **VOLCINSCHI TRAIAN**
Dir. Propagandei Agricole
din Ministerul Agriculturii
şi Silviculturii

Zootehnicianul din Miercurea

Din Miercurea Sebeşului pînă la Secăşelu din Sebeş este cale bunicică: peste 30 km.

Pe aceste plaiuri natura-i deopotrivă de vitregă şi nu ţine seamă de eşti tînăr sau vîrstnic. Pune la încercare îndrăzneala oricui. Cu cît te afunzi mai mult în codru, cu atît întîlneşti privelişti tot mai ispititoare. De te apuci să le admiri toată frumuseţea, trebuie să cîştigi timpul, grăbind voiniceşte pasul; altfel rişti să fii ajuns din urmă de umbrele nopţii, de şi ai pornit odată cu zorile. De nu ştii să răzbeşti şi caşti a somn, nu-ţi atingi scopul. Treaba îţi rămîne de azi pe mîine şi cînd te pomeneşti îţi auzi numele cîntat la megafon: „Marinică drăgălaşu"... Atît îţi mai lipsea. Te-ai făcut de toată „lauda" în sat.

Pe timp de iarnă ziua încă e scurtă, potecile sînt înfundate cu nămeţi, că viscolul a biciuit fără răgaz; mai dai peste vreo sălbăticiune. N-ai chef să-i aţii calea dar nici nu te pierzi cu firea. O momeşti cu hapuri otrăvite, te strecori printre povîrnişuri pînă ce îţi pierde urma şi o laşi cu botul pe labe. Nu-i deloc uşor să străbaţi cu piciorul acest drum şi încă de 2 — 3 ori pe săptămînă. Dar pentru un voinic de 21 de ani, plin de voinţă cum e zootehnicianul utemist Radu Ioan, nu-i mare lucru. A învăţat de la organizaţie să înfrunte greutăţi mult mai mari. Este atît de hotărît şi încrezător în forţele sale încît nu poate fi abătut de la ţintă: „Fiecare sat deopotrivă trebuie ajutat".

Conştiinţa îl obligă să-şi îndeplinească întocmai sarcinile de plan. Aprovizionarea cu nutreţuri, prepararea acestora, adăpostirea viţelor, cu alte cuvinte aplicarea minimelor zootehnice cere multă străduinţă, şi nu se pot face excepţii că-i departe sau că-i vorba de un sat mare sau mic.

Şi aici, ca pretutindeni în cuprinsul circumscripţiei sale, ţăranii muncitori îl aşteaptă ca pe iarba de leac. Cine altul să le dea o mînă de ajutor, un sfat bun pentru a-i feri de năpastele ce pot cădea pe capul vitelor dacă nu el, zootehnicianul circumscripţiei din Miercurea?

Concepţia că în perioada de iarnă e mai puţin de muncă decît în perioada păşunatului nu se împacă deloc cu caracterul tînărului zootehnician. El îşi dă seama că şi într-o perioadă şi într-alta, vitele trebuiesc îngrijite cu atenţie. Intreţinerea la grajd a vitelor sau pregătirea păşunilor, stabilirea orelor fixe de hrană, dîndu-se cel puţin trei tainuri pe zi, iar pentru cele tinere patru, au fost pentru ţăranul muncitor cu gospodărie individuală Rusu Gheorghe din Ungurei sfaturi preţioase primite de la tînărul zootehnician. Fiindcă în trecut nu avusese de unde şti asemenea metode, pe lîngă risipă de furaje, vitele îi erau slabe şi se îmbolnăveau uşor. Dar după ce vitele sale au fost hrănite la timp cu nutreţuri preparate, adăpostite în grajd luminos, călduros au dat lapte mult şi bun şi au devenit frumoase ca cele ale gospodăriei de stat din Apoldu de Sus. Inainte, ţăranul cu gospodărie mică Marin Gh. din Ohaba adăpa vitele cînd se întîmpla şi cum se nimerea. Dar, aflînd de la zootehnician că şi adăpatul este un lucru însemnat în creşterea vitelor şi că trebuie făcut după hrănire, a încetat cu vechiul obicei, păgubitor. A început să dea vitelor hrană de trei-patru ori pe zi şi tot de atîtea ori le şi adăpa. Nu după mult timp şi-a dat seama că vacile lui dau mai mult lapte. Tot după sfatul zootehnicianului, brigadierul zootehnic Lodea Nicolae din gospodăria colectivă din Boz, a hrănit viţeii cu tain de sfeclă şi tărîţă presărat cu săruri minerale: sare, praf de cretă şi cărbune de lemn. Viţeii deveneau din zi în zi mai viguroşi şi prindeau mai multă carne.

La început, unii săteni din Doştad îl mai luau peste picior, nu prea aveau încredere văzîndu-l aşa tînăr. Insă după ce ţigaizarea oilor a reuşit de minune, ca urmare a iscusinţei tînărului zootehnician, repede şi-au dat seama de vrednicia lui:

— Ţi-o spunem curat: — Cinste dumitale şi cui te-a învăţat să ne faci acest mare bine. De noi bine primit eşti oricînd şi îţi mulţumim, că bun sfat ne-ai mai dat.

Oriunde merge, Radu sfătuieşte şi ajută cu dragă inimă pe crescătorii de vite. Peste tot sătenii îl îndrăgesc şi-i mulţumesc din suflet. Iată cu adevărat o răsplată care cîntăreşte pentru utemist mai mult decît orice.

Tînărul zootehnician din Miercurea nu umblă după titluri sau mare fală, ci vrea să-şi realizeze visul înfiripat în minte încă din anii copilăriei. Pe vremea aceea, cînd se jucau de-a „lupul şi oile" şi cînd vecinii îl urecheau că le-a stricat bostănăriile cu văcuşoarele lui făcute din dovlecei, citise, şi nu se putea dumeri: de ce tocmai capra este „vaca săracului"? A aflat de la părinţii lui cine a orînduit astfel: moşierii şi chiaburii, care aveau de toate. Stăpîneau turme de oi, cirezi de vaci, cai, porci şi se lăfăiau numai în bunătăţi. Pe cînd cei săraci, obidiţi şi pricopsiţi cu necazuri, de aveau o capră, ţineau la ea ca la o vacă. Nu era drept. Dar ce putea face? Prin minte i se perindeau fel de fel de planuri însă nu puteau fi realizate.

Mult timp însă nu a trecut. Eliberarea patriei noastre a deschis zori noi pentru întregul popor muncitor de la oraşe şi sate. An de an sub regimul democrat popular, creşte nivelul de viaţă al celor ce muncesc.

Pentru tineret s-au deschis căi luminoase spre viitor. Radu Ion din Gligoreşti-Turda a avut bucuria cea mare cînd a trecut porţile şcolii medii zootehnice din Turda. Prin sîrguinţă, după 4 ani de învăţătură a devenit un bun zootehnician. El este recunoscător partidului şi guvernului şi de aceea luptă să traducă în fapte hotărîrile lor care acordă crescătorilor de animale tot mai largi posibilităţi de înmulţire a vitelor, de îmbunătăţire a raselor. Fiecare sătean cu gospodărie mijlocie sau mică poate creşte astăzi nu numai capre, dar şi vaci.

D. AVARVAREI

Să cunoaştem operele scriitorilor maghiari

Szeberényi Lehel: se urnesc munţii

Romanul „Se urnesc munţii" descrie, viaţa de toate zilele a unui colectiv de muncitori de la una din marile uzine metalurgice din R. P. Ungară, viaţă plină de frămîntări şi lupte, de greutăţi şi biruinţe.

Cartea zugrăveşte figuri de comunişti, perseverenţi şi dîrji care ştiu să dea totul pentru înflorirea patriei lor, aşa cum este şi muncitorul Csorba Matyas. Comunist vechi, călit în anii războiului Csorba, cunoscînd viaţa liberă şi fericită a muncitorilor sovietici, luptă pentru ca şi în patria sa, să se făurească o astfel de viaţă.

In fabrică, brigada condusă de Csorba este în fruntea luptei pentru ridicarea productivităţii muncii, pentru perfecţionarea neîncetată a procesului de muncă. Dar munca în fabrică nu se desfăşoară în mod lin: duşmanul de clasă acţionează spre a zădărnici munca brigăzii, încercînd să compromită inovaţiile aduse de aceştia metodei de turnare. Dar muncitorii ştiu să păzească ca ochii din cap ceea ce au cucerit cu atîta trudă, şi înfrîng uneltirile duşmănoase.

Descriind în chip realist viaţa celor ce lucrează în uzina metalurgică, scriitorul Szeberényi Lehel scoate la iveală interesante aspecte de viaţă, redînd procesul de formare a noului profil moral al muncitorilor, lupta dintre nou şi vechi în conştiinţa lor, călirea lor în lupta cu greutăţile şi uneltirile duşmanilor vieţii noi.

Mikszath Kalman: căsătorie ciudată

Opera lui Mikszath Kálmán, reprezentant de seamă al literaturii maghiare de la sfîrşitul secolului XIX şi începutul secolului XX, oglindeşte veridic aspecte din viaţa Ungariei înainte şi după revoluţia din 1848. El îşi îndreaptă ascuţişul penei sale împotriva feudalismului, satirizînd cu putere mascarada parlamentară, adevărata faţă a clerului şi înaltei societăţi, care şi-au făcut din minciună şi furt devize de conduită în societate.

Cartea „Căsătorie ciudată" dezvăluie aspecte ale moralei putrede a marii aristocraţii maghiare. Tînărul conte Janos Buttler este împiedicat să se căsătorească cu fata care-i e dragă, şi e silit să se căsătorească cu Marya, fiica unui baron, pentru a şterge urma legăturii ei cu preotul Szucsinka. Pe această temă se încheagă procesul pe care-l face scriitorul societăţii corupte, mîrşăviei şi nimicniciei clerului, care se bucura în acea vreme în Ungaria de o foarte mare autoritate.

Scrisă într-un limbaj foarte viu şi colorat, cu humor, şi o mare forţă satirică, romanul dă o reuşită frescă realist-critică a perioadei respective.

Katona Jozsef: Bank Ban

Katona Jozsef face parte din pleiada scriitorilor maghiari realişti de la începutul secolului XIX. Drama istorică „Bank Ban" tradusă de curînd în limba romînă, este una din însemnatele opere ale literaturii clasice maghiare. Apărută în forma definitivă atunci cînd autorul avea doar 28 de ani, drama oglindeşte frămîntările sociale şi naţionale, contradicţiile orînduirii feudale din Ungaria. Deşi acţiunea piesei se desfăşoară în secolul XIII, la curtea regelui Endre al II-lea, drama oglindeşte aspecte ale vieţii contemporane scriitorului. Cu multă vigoare piesa dezvăluie viaţa de mizerie a poporului, crunta asuprire naţională din acea vreme, şi evocă puternic lupta revoluţionară a poporului.

Volumul apărut în Editura de Stat pentru literatură şi artă, cuprinde şi o prefaţă semnată de Molnar Miklos şi studii despre „Bank Ban" de Arany Ianos. Versiunea romînească în versuri este semnată de Adrian Maniu.

Pentru a cunoaşte preferinţele consumatorilor, întreprinderile producătoare de bunuri de larg consum organizează expoziţii unde se pot vedea cele mai variate produse. Cunoaşterea şi studierea cerinţelor consumatorilor ajută la îmbunătăţirea sortimentelor de produse. De curînd s-a deschis la Oradea o expoziţie unde întreprinderile industriei uşoare din oraş au expus articole de larg consum pe care le produc.
In fotografie: aspect dintr-un colţ al expoziţiei

Ceea ce nu se vedea pe vechea hartă

Pe locul unde se află această aşezare căreia mulţi îi zic şi nu fără temei oraşel, nu găseai în hărţile mai vechi decît o pată albă, poate una verde, reprezentînd cîmpul. Au rămas şi astăzi martori ai acestor vremuri, copacii noduroşi cu care te întîlneşti unde te aştepţi mai puţin şi unde sînt destul de nepotriviţi faţă de restul decorului înconjurător. Nu sînt mulţi ani de cînd trenul nu oprea aici, nici nu exista linia aceasta ferată. Abia vreo cinci ierni au trecut de cînd au început să sosească primii oameni în acest loc cam pustiu şi cînd, în nopţile lungi de iarnă, paznicii mai bijbiiau de groază în vîrful turnurilor lor, auzind urletele lupilor care dădeau tîrcoale.

Astăzi există undeva, pe la secţia de investiţii a Combinatului forestier „21 Decembrie"-Vaduri, un plan care înfăţişează destul de bine marea schimbare ce s-a produs în aceste locuri, oraşelul ce a luat naştere pe cîmpiile care însoţesc o bucată de drum Bistriţa în mersul ei impetuos.

Privind planul vom vedea că această mică localitate are forma unui amfiteatru cu faţa spre rîu. In partea cea mai înaltă a amfiteatrului, adică la marginea de sus a gropii acesteia, pe care din întîmplare natura a făcut-o atît de regulată, se află un şir de case crescute parcă din pămînt în chip de pavăză ce apără oraşelul de vînturi şi care are tendinţa de a se întinde tot mai mult, înconjurînd ca o potcoavă această neobişnuită luncă a Bistriţei. Sînt case mari cu etaj, cu multe ferestre, ale căror pervaziuri vopsite în verde contrastează atît de frumos cu albul palid al zidurilor. Acestea reprezintă o parte a locuinţelor salariaţilor combinatului, apartamente pentru familişti, cămine cu dormitoare pentru tineret. La capătul dinspre dreapta al acestei potcoave în devenire se află o clădire, — nici casă cu apartamente, nici cămin. Aici se află mult vizitata „Alimentară", atelierul de cizmărie, cel de croitorie, frizerie etc.

Nu numai copiilor de la Vaduri le place să facă cumpărături la „Alimentara" ci şi oamenilor în toată firea. Este cît se poate de plăcut să intri în această încăpere în care pluteşte un miros îmbietor plin de aromele a multor bunătăţi, ce-i drept foarte diferite la gust, în care vezi strălucind fel de fel de culori în rafturile mereu mai pline şi în care poţi găsi, alături de băştinaşa brînză de Dorna, nu mai puţin plăcuta ciocolată.

Au fost iarna aceasta cîteva zile cînd responsabilul magazinului ar fi trebuit să fie fericit. Era în ajunul anului nou şi nu se mai prididea cu vînzarea. Şi totuşi responsabilul nu era pe deplin mulţumit. Era bucuros că se vinde mult dar începea să se necăjească că n-o să poată face faţă acestei mulţimi care cumpăra, cum s-ar zice în limbaj comercial, „en-gros". Inima i-a venit la loc numai atunci cînd claxonul autocamionului a răsunat victorios acoperind hărmălaia din magazin, anunţînd că au sosit mărfurile comandate la centru şi că rafturile vor fi din nou pline.

De aici de sus şi pînă în mijlocul amfiteatrului care e destul de întins, se poate coborî pe o scară îngustă de lemn.

De la această scară se formează trei drumeaguri care, dat fiind caracterul lor temporar, nu apar în planul de la care am pornit povestirea. Unul din aceste drumuri, cel din extrema dreaptă, duce spre dispensar. Aici se află cabinetul medical, cel dentar şi staţionarul cu paturi.

Pe infirmiera Ştefanov Rozalia n-o găseşti chiar aşa lesne la cabinetul medical. E plecată adesea pe teren, pe la casele oamenilor unde duce alinarea suferinţelor sub forma unor fiole de injecţii, a unor medicamente şi a ajutorului pe care-l dă celor bolnavi. E o femeie mai în vîrstă pe care o vezi cu veşnica-i ţigară între degete exteriorizîndu-şi destul de bine caracterul ei aspru, aproape bărbătesc prin îmbrăcămintea ei, la care poţi vedea alături de un şal alb pufos în jurul capului, o pereche de pantaloni groşi de schi. Şi oamenii de aici, deşi o ştiu cam slobodă la gură, o respectă pentru rîvna ei, pentru simţul datoriei pe care-l are dezvoltat într-un grad foarte înalt. Se spune că de curînd un om a trebuit s-o scoată aproape cu forţa din casă deoarece ea făcînd nişte injecţii soţiei lui bolnave şi văzînd starea în care se afla aceasta, s-a apucat să spele rufele rămase în albie, nevrînd în nici un chip să plece la odihna ei binemeritată, înainte de a-şi termina treaba la care se apucase în mod cu totul voluntar.

Şi medicul Tuţu Constantin e un om de ispravă. Toţi cei din Vaduri ştiu că el pleacă printre ultimii seara de la lucru, deşi inima l-ar trage să meargă mai devreme în comuna apropiată unde locuieşte cu tînăra sa soţie, medic şi ea. Oamenii vin cu încredere la el şi-i cer ajutorul, ştiind că întotdeauna îl vor primi. Dar medicul care lasă deoparte orice comoditate cînd e vorba de sănătatea şi viaţa omenească, ştie să se apropie de ei cu suflet şi să-i izbăvească de suferinţe.

A doua cărare duce spre clubul care şi-a cîştigat un proaspăt dar binemeritat renume. E mare şi frumos cum nici n-au bănuit cei de pe aici că poate exista. El adăposteşte biblioteca, sala de şah, sălile de învăţămînt şi cele de şedinţe, precum şi sala de spectacole. Aceasta este, după părerea celor străini de loc, una din marile surprize ale Vadurilor. Sala e mare, are cinci sute şi ceva de locuri şi e foarte elegantă. Dacă n-ar fi să vorbim decît despre lojile încăpătoare, luminatul indirect, perdelele grele din material fin, galeria de sub scenă rezervată orchestrei şi tot ne putem da seama despre dragostea faţă de om şi dorinţa de a-i face viaţa mai frumoasă şi mai plină care a stat la baza concepţiei organizării acestui oraşel apărut ca din pămînt.

La club o afli pe Turcu Maricica, fata zîmbăreaţă care se ocupă acum şi de bibliotecă şi de spectacole, şi care domneşte într-un cuvînt, asupra acestui aşezămînt de cultură. O afli, e un fel de a vorbi, căci deobicei ea aleargă prin fabrică şi locuinţe cu afişe şi bilete popularizînd filmele şi piesele de teatru cu mult entuziasm şi chemînd pe oameni la învăţătură şi distracţie.

La capătul celei de a treia cărări despre care vorbeam se află creşa şi căminul combinatului. I-ar fi greu unui ziarist să spună multe lucruri despre creşă, deoarece locuitorii ei nu binevoiesc încă să-i dea relaţiile necesare într-un grai pe înţeles.

La cămin se pot vedea şi auzi însă mai multe lucruri. Aici se zbenguie o hoardă de copii neastîmpăraţi şi care nu o lasă pe educatoare să se necăjească bine că o şi fac să pufnească în rîs. Şi n-ai să te poţi nici tu abţine de a zîmbi cînd tovarăşul Ştefan Ioan, în vîrstă de cîţiva anişori, o să-ţi povestească că a fost „fumat" adică pe romîneşte filmat de nişte operatori cinematografici.

Toate sînt bune şi n-ar trebui să ne mirăm poate decît de un singur lucru. Anume de aceea că, oridecîte ori priveşte planul Vadurilor, funcţionarul care-l are în pază se încruntă parcă ar fi primit cine ştie ce veşti neplăcute. Adevărul este că pe el îl pune pe gînduri faptul că oraşelul creşte, creşte şi nu peste mult timp, o să depăşească limitele la care-l supune actualul plan. Uită-te pe schemă şi ai să vezi că în partea dreaptă creşte o îngrămăditură de pătrăţele ce are tendinţa de a se lungi tot mai mult. Aici se află cartierul „proprietarilor". Nu e vorba de nişte domenii ale unor „foşti" rămase nenaţionalizate ci, dimpotrivă, de casele construite pentru oamenii muncii cu ajutorul statului. Căsuţele sînt foarte drăgălaşe, vopsite în alb, verde şi roşu, şi întrunesc în ele acel util şi frumos despre a cărui necesitate vorbeau oamenii încă din antichitate.

Aceasta a dorit şi fruntaşul în producţie Frangache Nicolae care şi-a construit cu ajutorul statului o asemenea casă, pentru care achită lunar din leafă cîte o sută de lei pînă la completarea sumei ce i-a fost avansată. Casa se compune din două camere spaţioase, hol, bucătărie, cămară, magazie, pivniţă şi are şi o grădină împrejur.

Curăţenia care domneşte, strălucirea aceea îmbietoare pe care o au toate obiectele, cer desigur grijă şi muncă din partea gospodinei, ce socoteşte pe bună dreptate că atmosfera intimă şi confortul din casa omului nu e puţin lucru.

Privind aceste încăperi vei fi surprins poate de numărul mare de tablouri cu subiecte din viaţa vînătorească ce se află pe pereţi. Stăpînul casei îţi va explica îndată că el e vînător pasionat şi chiar ca la ultima vînătoare a împuşcat şase iepuri.

Nepotul lui Frangache, Hofman Iosif, strungar de nădejde la atelierul mecanic al combinatului, are altă pasiune. Il trădează perechea de schiuri ce se odihnesc într-un colţ al holului şi pe care a parcurs într-o duminica, nu chiar de mult, vreo 20 de km. în tovărăşia unor prieteni excursionişti din Vaduri.

Un alt nou proprietar este electricianul Cerbu Gheorghe, care, dornic de a se muta mai repede în casă, s-a apucat să facă singur instalaţia electrică şi nu s-a oprit pînă cînd n-a adus lumină în opt asemenea locuinţe. Rîvna şi dragostea de muncă a acestui bătrînel bun de glume, nu e ceva nou pentru tovarăşii săi. Cine altul decît Cerbu este acela care, fiind bolnav şi internat la un sanatoriu din munţii Bisericani, cobora sub diverse motive tot mereu în Vaduri şi mai lucra puţin la instalaţia electrică, pentru a se întoarce apoi cu mare întîrziere sus la sanatoriu, spre disperarea doctorului? Şi totuşi s-a făcut sănătos. Nu există forţe să învingă dragostea de viaţă şi optimismul acestor oameni.

In încheiere aş vrea să mai spun că nu sfătuiesc pe nimeni să folosească peste cîţiva ani drept ghid această scurtă relatare despre înfăţişarea combinatului de la Vaduri şi a împrejurimilor sale. Ea va fi bună, ca şi planul actual al Vadurilor, doar ca material documentar pentru istoria combinatului. Căci despre felul cum va arăta el pe atunci, judecînd după ritmul în care s-au realizat toate acestea pînă acum, nici nu cred că visînd aş putea să-mi imaginez toate cîte se vor construi şi vor face această aşezare să devină de nerecunoscut. Aşa e la noi, în Republica Populară Romînă.

B. DUMITRESCU
corespondentul „Scînteii tineretului"
pentru regiunea Bacău

Pe urmele materialelor nepublicate

In sala cinematografului

„De la primii paşi pe care-i faci în sala cinematografului din Blaj, îţi dai seama că acolo nu poţi să stai pînă la sfîrşitul filmului". Astfel îşi începea scrisoarea un corespondent voluntar al ziarului nostru care arăta în continuare că în această sală de cinematograf, pe lîngă frigul pătrunzător, mai este şi o murdărie inadmisibilă.

Sezisînd organele de resort, acestea ne-au răspuns că cele semnalate de corespondent sînt adevărate.

S-au luat măsuri ca personalul de serviciu să fie repartizat în aşa fel încît în fiecare dimineaţă, sala să fie bine curăţită şi aerisită.

In ceea ce priveşte încălzitul sălii, s-au luat măsuri de repartizare a combustibilului necesar.

„Astfel, lipsurile semnalate de corespondent au fost înlăturate" — se spune în încheierea răspunsului sfatului popular al raionului Tîrnăveni.

Pe marginea concursului „Pentru cea mai bună corespondenţă"

Vom participa la concurs

Au trecut doar cîteva zile de cînd a început concursul organizat de „Scînteia tineretului" „Pentru cea mai bună corespondenţă" şi la redacţie a şi sosit un număr mare de scrisori interesante. Atît corespondenţii activi cît şi tinerii cititori ai ziarului care pînă acum nu au mai scris în presă ne asigură că vor participa la concurs şi că vor antrena şi alţi tovarăşi în această acţiune.

Publicăm mai jos două din multele scrisori primite.

Am citit în ziarul „Scînteia tineretului" din 4 aprilie a.c. despre concursul „Pentru cea mai bună corespondenţă" iniţiat în cinstea zilei de 5 Mai, ziua presei comuniste.

Ca cititor şi corespondent voluntar al ziarului voi participa şi eu la concurs. In întreprinderea unde lucrez, zi de zi se petrec fapte noi şi interesante. Ele sînt rodul elanului cu care muncesc tinerii pentru îndeplinirea planului de producţie în vederea ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii. Pentru corespondenţele din cadrul concursului voi alege din aceste fapte pe cele mai însemnate şi voi căuta să le redau într-un mod viu, atrăgător aşa cum se petrec ele, scoţînd în evidenţă munca tinerilor. Voi trata mai ales despre figurile tinerilor fruntaşi, voi vorbi despre realizările lor.

Doresc — şi pentru aceasta mă voi strădui — ca stilul corespondenţelor trimise de mine cu prilejul acestui concurs să se îmbunătăţească simţitor, pentru ca atît acum cît şi pe viitor ele să se poată număra printre materialele bune de publicat..

MIHAI NIŢOIU
Fabrica de Biciclete-Bucureşti

De multă vreme mă străduiesc că în corespondenţele ce le trimit ziarului să oglindesc viaţa nouă din raionul Ilia regiunea Hunedoara, munca şi preocupările tinerilor, activitatea organizaţiilor U.T.M.

Unele dintre corespondenţele trimise au fost mai interesante, altele mai puţin interesante. Organizarea concursului „Pentru cea mai bună corespondenţă" despre care am aflat din ziar va fi însă pentru mine un stimulent de a trimite corespondenţe din ce în ce mai multe şi mai interesante.

Acum trimit o corespondenţă pe care am intitulat-o „Tractorul 1041 pe ogoarele colectivei". Dar nu mă voi mărgini numai la aceasta. Pînă la 5 mai cînd se închide concursul voi trimite mai multe corespondenţe. In fiecare din ele voi vorbi despre tinerii din raionul nostru care îşi dăruiesc toate forţele lor cauzei construirii socialismului în R.P.R.

CONSTANTIN SUSAN
activist al comitetului raional
U.T.M. Ilia

Manifestaţii cu prilejul zilei solidarităţii cu tineretul antifranchist spaniol

Cu prilejul „Zilei solidarităţii internaţionale cu tineretul antifranchist spaniol", tinerii muncitori de la „Filatura Romînească de Bumbac" s-au întrunit miercuri după amiază într-un miting pentru a-şi manifesta solidaritatea internaţională cu lupta dreaptă a poporului şi tineretului spaniol pentru libertate şi pace, împotriva regimului de teroare franchistă.

Luînd cuvîntul, tov. Grigore Daia, secretar al comitetului regional U.T.M. Bucureşti, a evocat lupta dîrză pe care poporul spaniol o duce pentru libertatea şi independenţa ţării, vîndută de călăul Franco, imperialismului american. Tineretul şi întregul popor spaniol, a arătat vorbitorul, îşi manifestă astăzi cu putere ura împotriva regimului franchist şi a susţinătorilor lui. In ciuda teroarei sîngeroase, patrioţii spanioli întăresc tot mai mult lupta lor pentru libertate, democraţie şi pace.

Solidarizîndu-se cu tineretul antifranchist spaniol, tineretul progresist din întreaga lume, a arătat în încheiere vorbitorul, îşi exprimă convingerea că această luptă dreaptă va fi încununată de succes.

La sfîrşitul mitingului, participanţii au trimis un mesaj de solidaritate organizaţiei „Tineretului Socialist Unificat din Spania".

★

CLUJ (de la corespondentul nostru).

In cadrul manifestaţiilor de solidaritate cu lupta eroică a tineretului spaniol împotriva regimului franchist, în oraşul Cluj a avut loc în ziua de 14 aprilie o adunare festivă la Casa Universitarilor, în cadrul căreia a luat cuvîntul Ana Hedeşiu, secretar al comitetului regional U.T.M. Cluj. După ce a trecut în revistă condiţiile de mizerie în care trăiesc masele tineretului spaniol, lipsit de cele mai elementare drepturi politice şi civile, conferenţiara a scos în evidenţă împotrivirea tot mai activă a poporului spaniol faţă de regimul lui Franco.

Exprimînd sentimentele de solidaritate ale tineretului romîn, cu lupta eroică a tineretului antifranchist conferenţiara a încheiat adresînd cuvinte de salut luptei drepte duse de poporul spaniol pentru libertate şi democraţie.

După conferinţă a urmat un program artistic. Intîlniri asemănătoare au mai avut loc şi la clubul Victoria unde tovarăşul Racozi Emil din partea comitetului orăşenesc U.T.M. Cluj a vorbit tinerilor de la întreprinderea Ianoş Herbac, şi de la alte uzine din oraş.

Comemorarea lui Vladimir Maiakovski

Miercuri seara la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice a avut loc comemorarea a 24 de ani de la moartea lui Vladimir Maiakovski.

Poetul Cicerone Theodorescu vorbind despre forţa revoluţionară a versurilor lui Maiakovski a arătat ce au învăţat poeţii noştri de la acest tribun al poeziei revoluţionare.

A urmat apoi un program artistic în cadrul căruia Ion Manolescu, artist al poporului din R.P.R., Dina Cocea, N. Brancomir şi Septimiu Sever au citit versuri din opera poetului.

A fost prezentat filmul documentar „Vladimir Maiakovski". (Agerpres).

Crește numărul adversarilor comunității defensive europene în Franța

PARIS 14 (Agerpres). — In cercurile politice franceze continuă să domnească o vie agitație în legătură cu problema „armatei europene".

La Paris se consideră că puternicul răsunet al notei sovietice din 31 martie, precum și evenimentele politice care au avut loc în ultimul timp în Franța, au consolidat poziția adversarilor comunității defensive europene. In cadrul reuniunilor și congreselor diferitelor partide politice, numeroși deputați și senatori francezi au dezaprobat proiectul de reînarmare a Germaniei occidentale, condamnînd încercările guvernului de a impune parlamentului ratificarea acordurilor de la Bonn și Paris.

Luînd cuvîntul la Lyon cu prilejul congresului departamental al grupului „independenților", Pierre Montel, deputat în Adunarea Națională, a declarat că va vota împotriva tratatului armatei europene și a aprobat declarațiile mareșalului Juin. Gaston Palewski, deputat U.R.A.S. și vicepreședinte al Adunării Naționale, a criticat atitudinea guvernului în legătură cu aprobarea amendamentelor aduse constituției vest-germane, declarînd că „interesele națiunii trebuie să aibe prioritate față de cele ale guvernului" și că „dacă situația politică o va cere, guvernul va trebui să-și dea demisia".

Deputatul independent Loustanau-Lacau a protestat împotriva „propagandei străine care încearcă să influențeze parlamentul în favoarea comunității defensive europene". El a citat numeroase publicații și reviste favorabile reînarmării Germaniei occidentale, „întemeiate cu banii foștilor colaboraționiști și ai speculanților la bursa neagră". André Adrien, deputat radical, care pînă în prezent sprijinea proiectul comunității defensive europene, a declarat unei delegații din departamentul Vienne că și-a dat seama de grava primejdie pe care o constituie armata europeană pentru independența și securitatea Franței. „După părerea mea, a subliniat el, singura soluție constă în acceptarea propunerilor cuprinse în nota sovietică din 31 martie".

La rîndul lor, deputații Raffarin (partidul țărănesc), Sesmaisons (independent) și Bricout (U.R.A.S.) au declarat că se vor opune reînarmării Germaniei sub orice formă și vor vota împotriva tratatului comunității defensive europene. De asemenea, în departamentul Bouches-du Rhône, 12 deputați și senatori din 18 au anunțat că nu vor vota pentru acest tratat.

Vizita unei delegații de parlamentari și oameni politici francezi în R. P. Polonă

VARȘOVIA 14 (Agerpres). — Delegația de parlamentari și oameni politici francezi care a sosit duminică la Varșovia la invitația Comitetului polonez pentru rezolvarea pașnică a problemei germane, continuă să viziteze R. P. Polonă.

Din delegație fac parte Jean Auburtin vicepreședinte al consiliului municipal din Paris și consilier general al departamentului Seine (guallist); Alux Berthel, vicepreședinte al consiliului departamental din Isère (socialist); Henri Bouret, vicepreședinte al consiliului departamental Cotes du Nord (M.R.P.); Michel Bruguier, avocat la curtea de apel din Paris și secretar al Comitetului francez de luptă pentru rezolvarea pașnică a problemei germane; senatorul Jean Chaintron din departamentul Seine (comunist); prof. Maurice de Gandille de la universitatea Sorbona; ziaristul Bertrand Girod, colaborator al publicației „Observateur"; prof. universitar dr. Monod din Paris; Loius Vallon, deputat de Paris (guallist); prof. Jean Verlhac, editorul revistei catolice „La Quinzaine"; Daniel Viraut, avocat la curtea de apel din Paris și alții.

Delegații au vizitat orașul Oswiecin unde au depus flori în memoria victimelor din lagărul morții de la Oswiecin.

Delegații au vizitat apoi orașul Stalinogrud unde au fost oaspeții episcopului Jan Piskorz. Miercuri delegații s-au înapoiat la Cracovia.

În preajma conferinței de la Geneva

Opinia publică mondială condamnă politica S. U. A. de extindere a războiului din Indochina

PEKIN 14 (Agerpres). China Nouă transmite: In rîndurile popoarelor englez și francez domnește o vie nemulțumire față de planul cercurilor conducătoare americane de a sili Anglia și Franța să semneze o „declarație comună" și să participe la o „acțiune unită" menite să transforme Indochina într-o nouă Coree.

Păturile largi ale poporului francez sînt indignate de metodele folosite de Dulles pentru a constrînge Franța să extindă războiul din Indochina jertfind noi vieți franceze. Nici măcar agențiile de presă americane nu pot trece sub tăcere această stare de spirit ostilă planurilor americane. Intr-o telegramă transmisă din Paris, agenția United Press relata că poporul francez, „de la extrema stîngă pînă la extrema dreaptă", acuză Statele Unite că barează calea oricăror tratative de pace în Indochina. Presa franceză subliniază că intensificarea intervenției americane în războiul din Indochina va periclita pacea și își exprimă teama că conferința de la Geneva va eșua din cauza acțiunilor de sabotare ale americanilor.

Un alt ziar francez, „Le Figaro", declară de asemenea că Franța trebuie să aibă deplină libertate la Geneva pentru ca să se poată ajunge la o reglementare pașnică, conform dorinței poporului francez.

Și presa britanică se situează pe aceeași poziție. Astfel, ziarul laburist „Daily Herald" a publicat un articol de fond intitulat „Nu-ți pierde cumpătul, mister Dulles", în care se spunea că „nici opinia publică engleză nici cea americană sau din oricare altă țară nu dorește o nouă Coree. Dulles încearcă să-i silească pe americani, englezi și alții să lupte în Indochina".

Alte ziare critică cu severitate încercarea lui Dulles de a sabota conferința de la Geneva. Ziarul „Dailly Mirror" condamnă așa-numita „declarație comună" ca fiind plină de „nenumărate primejdii".

Ziarul „Yorkshire Post" scria a doua zi după sosirea lui Dulles la Londra că ceea ce propune secretarul de stat al S.U.A. face mai mult rău decît bine. „Declarația comună" este menită să întunece perspectivele conferinței înainte de întrunirea ei. Ziarul relevă că conferința de la Geneva „reprezintă un moment de speranță în desfășurarea situației internaționale... Dacă la Geneva se va ajunge la o rezolvare, se vor întreprinde pași, poate hotărîtori, către consolidarea păcii".

In legătură cu vizita lui Dulles la Paris

PARIS 14 (Agerpres). — In cursul zilei de 14 aprilie s-au desfășurat în capitala Franței convorbirile dintre J. F. Dulles și Georges Bidault cu privire la situația din Indochina și la apropiata conferință de la Geneva.

Referindu-se la aceste probleme agenția France Presse subliniază că „cercurile pariziene continuă să fie de părere că nu trebuie să se întreprindă nici o acțiune iremediabilă". Agenția Reuter adaugă la aceasta că „este de așteptat ca Bidault să nu-și ia nici un angajament pînă cînd propunerea (este vorba de planul american de „acțiuni comune"— N.R.) nu va fi fost examinată în amănunt de cabinetul francez despre care se crede că nu este unanim în atitudinea sa".

Discuțiile dintre ministrul de externe francez Bidault și secretarul Departamentului de stat Dulles, s-au soldat cu un comunicat comun, care repetă în liniile sale esențiale pe acela publicat marți la Londra. In comunicat se arată că guvernul francez s-a declarat de acord să examineze posibilitatea creării unei alianțe agresive a țărilor interesate în problemele sud-estului asiatic și a regiunilor occidentale ale Pacificului preconizată de Dulles. Din comunicat reiese de asemenea că în cursul întrevederilor avute la Paris, Dulles a renunțat la intenția sa de a constitui această alianță înainte de conferința de la Geneva și de a impune publicarea unei declarații cu caracter ultimativ și provocator la adresa R. P. Chineze. Dulles a părăsit miercuri seara capitala Franței înapoindu-se la Washington.

In Camera Comunelor din Anglia

LONDRA 14 (Agerpres). — Luînd cuvîntul în Camera Comunelor, numeroși deputați britanici din opoziție au criticat cu asprime politica „de pe poziții de forță" preconizată de secretarul Departamentului de stat american, John Foster Dulles, și au cerut guvernului să nu accepte asocierea Angliei la „frontul comun" proclamat de Dulles.

Astfel, deputatul laburist John Hynd a subliniat că „declarațiile deșănțate" făcute de secretarul de stat american cu privire la Indochina, înaintea conferinței de la Geneva, nu servesc cauza democrației și ascut contradicțiile din sînul lagărului occidental. Richard Roland, laburist, a cerut ministrului Afacerilor Externe să-i arate lui Dulles că Anglia nu este dispusă să participe la un conflict care s-ar putea transforma într-un al treilea război mondial.

Criticînd cu asprime atitudinea guvernelor occidentale față de războiul din Indochina, John Strachey, laburist, a atras atenția că orice sprijin acordat de Anglia colonialismului francez ar avea o influență nefastă asupra Commonwelthului britanic.

Comentariile presei indiene

NEW DELHI 14 (Agerpres). — Presa indiană continuă să critice politica de extindere a războiului din Indochina și de sabotare a conferinței de la Geneva dusă de Statele Unite.

Astfel, ziarul „Naya Zamana" scrie că există indicii că „Eisenhower și Dulles nu numai că încearcă să saboteze conferința de la Geneva, dar se și pregătesc să extindă războiul în întreaga Asie".

„S.U.A. își tratează aliații ca pe niște simple colonii — subliniază ziarul. Pe măsură ce se apropie conferința de la Geneva, presiunile exercitate de americani asupra Franței sporesc. Același lucru este valabil și în ceea ce privește Marea Britanie".

Ziarul îndeamnă poporul indian să lupte pentru succesul conferinței de la Geneva.

Ziarul „Amrita Bazar Patrika" scrie că din discursurile vicepreședintelui Nixon, senatorului Knowland și secretarului de stat Dulles se poate vedea că americanii sînt cei care se opun reglementării pe cale pașnică a problemei indochineze. „Evenimentele recente și mai ales declarațiile alarmante ale unor fruntași politici americani, prevestesc primejdii pentru conferința de la Geneva. Dacă acestea sînt adevăratele intenții ale guvernului american, ar fi mai cinstit să le mărturisească deschis, iar nu să le ascundă prin cuvinte pompoase".

O declarație provocatoare a marionetei lisinmaniste

NEW YORK 14 (Agerpres). — Corespondentul ziarului „New York Times", Jordan, anunță că Li Sin Man a declarat într-un interviu că el este „un adversar al conferinței de la Geneva".

El a propus două planuri de reîncepere a operațiunilor militare în Coreea: primul — reînceperea imediată a operațiunilor militare în Coreea de către trupele acelor țări membre ale O.N.U., care sînt gata să sprijine trupele sud-coreene; al doilea — realizarea sub conducerea generalului Van Fleet a unui program finanțat de către Statele Unite de sporire considerabilă a efectivului armatei terestre sud-coreene, care, cu ajutorul forțelor aeriene militare și navale ale S.U.A., să reia ostilitățile în Coreea. Li Sin Man a declarat că Coreea de sud va face această propunere Congresului american.

Succesul expoziției de arhitectură a R.P.R. la Sverdlovsk

SVERDLOVSK 14 (Agerpres).— TASS transmite: Expoziția de arhitectură a Republicii Populare Romîne prezentată în Uniunea Sovietică cu prilejul vizitei unei delegații de arhitecți romîni, se bucură de un mare succes în rîndurile locuitorilor din Ural. La Sverdlovsk, unde este prezentată acum expoziția a fost vizitată în decurs de o lună și jumătate de aproximativ 30.000 de persoane. Cartea de impresii conține numeroase aprecieri favorabile ale vizitatorilor — muncitori, funcționari, studenți.

In Camera deputaților din Italia

ROMA 14 (Agerpres). — La 10 aprilie, Camera deputaților a votat proiectele de buget ale ministerelor trezoreriei și finanțelor. Proiectul de buget al ministerului trezoreriei nu a fost adoptat decît cu o majoritate de patru voturi, iar proiectul de buget al ministerului de finanțe nu a întrunit decît 281 de voturi, numărul necesar de voturi pentru adoptarea lui fiind 282 de voturi.

Vicepreședintele Camerei, Leone, membru în partidul democrat-creștin, care prezida ședința, a anulat votul, declarîndu-l „nereglementar" și a dispus să se procedeze la o nouă votare. Cuvintele sale au fost primite cu proteste violente de către deputații din opoziție; numeroși deputați comuniști și socialiști au cerut ca guvernul să tragă concluzii din rezultatul votului și să demisioneze. După ședință, secretarul general al Partidului Comunist, Palmiro Togliatti, a declarat ziariștilor: „A început o criză politică. Nu este vorba de o criză ministerială. Totuși, dacă în guvern s-ar afla oameni politici capabili să înțeleagă ce s-a întîmplat, ei ar trebui să demisioneze".

Ziarele subliniază că guvernul a înregistrat un eșec prin faptul că zece deputați democrat-creștini au votat împotriva proiectului de buget.

Scurte știri

● O delegație a Academiei de Științe a U.R.S.S. a părăsit Moscova plecînd la Teheran, unde va participa la festivitățile consacrate jubileului milenar al marelui om de știință și gînditor Abu-Ali Ibn Sin (Avicenna). Delegația este condusă de cunoscutul om de știință orientalist Evgheni Bertelson și este alcătuită din filologi, medici și scriitori de seamă.

● Răspunzînd invitației Camerei de Comerț ungare, în Ungaria a sosit recent o delegație a reprezentanților cercurilor de afaceri engleze din care fac parte 22 de persoane. Delegația va duce tratative cu reprezentanții organizațiilor de comerț exterior din Ungaria.

● Spectacolele date de ansamblul coregrafic „Berîozka" din Moscova se bucură de mare succes în Olanda. Intre 6 și 12 aprilie ansamblul a dat șapte spectacole, dintre care patru la Amsterdam. Ansamblul a dat spectacole și în orașele Arnhen, Busshum și Haarriem. Reprezentațiile au avut loc pretutindeni cu casă închisă, biletele fiind vîndute cu cîteva zile înainte. Presa relevă înaltul nivel al măiestriei ansamblului.

● In cadrul dezbaterilor din Bundestag, deputatul creștin-democrat Pfleiderer a cerut guvernului vest-german să reia relațiile diplomatice cu Uniunea Sovietică și țările lagărului democratic.

● La 12 aprilie, trupele S.U.A. și quislingii lor din Taiwan au efectuat exerciții de debarcare cu caracter provocator în apele insulei Taiwan. Au participat vase de război americane și gomindaniste.

● In numărul său din 13 aprilie, ziarul „Liberty", care apare în Tailanda, a publicat o declarație făcută reprezentanților presei de ministrul Afacerilor Externe al Tailandei, Naradhip. In declarație se spune că Vietminul (Armata Populară Vietnameză) nu amenință Tailanda. Naradhip este convins, scrie ziarul, că Tailanda nu are de ce să se teamă, întrucît în prezent nu există nici un fel de indiciu al vreunei primejdii directe pentru țară.

● Ministrul de externe britanic, Eden, a avut miercuri dimineața o întrevedere cu vicecancelarul guvernului de la Bonn, Blücher, care se găsește de luni la Londra. După cum precizează France Presse, în cursul acestei întrevederi a fost discutată problema poziției Angliei față de comunitatea defensivă europeană.

In timpul unei greve a muncitorilor de la rafinăria de petrol Richmond—California (S.U.A.) poliția a aruncat asupra pichetelor de greviști bombe lacrimogene, căutînd a împiedica desfășurarea grevei.

Știri sportive

■ După cum s-a anunțat, cea de a 13-a partidă din cadrul meciului pentru campionatul mondial de șah s-a întrerupt cu avantaj de partea lui Mihail Botvinik.

Analiza a arătat că albul, cu care juca Smîslov, nu mai avea șanse nici chiar pentru a obține remiza. La 14 aprilie, Smîslov s-a recunoscut învins fără să mai reia jocul.

După 13 partide, scorul meciului a devenit 7—6 în favoarea lui Botvinik. Cea de a 14-a partidă se va juca la 15 aprilie.

■ Sîmbătă dimineața, din Piața Universității se va da plecarea în cea de a VII-a ediție a tradiționalei întreceri cicliste de fond, „Cursa Scînteii". La competiție vor lua parte peste 100 de cicliști, reprezentînd colectivele sportive din Capitală și din diferite orașe ale țării. Startul oficial în prima etapă: București—Orașul Stalin (165 km.) va fi dat la ora 12 din fața „Casei Scînteii". Etapa a doua: Orașul Stalin—București, se va disputa duminică. Cicliștii vor pleca din Orașul Stalin la ora 12 și vor sosi în Capitală în jurul orei 17. Sosirea va avea loc tot în fața „Casei Scînteii".

La cea de a VII-a ediție a „Cursei Scînteii" participă cei mai buni cicliști din țara noastră printre care Marin Niculescu, C. Șandru, C. Dumitrescu, N. Vasilescu, C. Istrate, I. Constantinescu, I. Hora, iar alături de ei cîțiva dintre veteranii ciclismului nostru ca Gh. Șandru, Traian Chicomban, E. Norhadian, G. Toncu, precum și tineri cicliști care se prezintă pentru prima oară la startul acestei întreceri, A. Faniciu, D. Țone, V. Kiss și alții.

■ La 13 aprilie s-au jucat partidele întrerupte din cadrul primului tur al turneului internațional studențesc de șah de la Oslo (Norvegia).

In urma desfășurării întreruptelor, scorul meciurilor disputate în primul tur este următorul: Norvegia—combinata Italia și Scoția $1\frac{1}{2}$—$2\frac{1}{2}$; URSS—Islanda 3—1; Anglia— R. Cehoslovacă $1\frac{1}{2}$—$2\frac{1}{2}$; R. P. Bulgaria—Franța 4—0; Finlanda—Suedia 1—3.

In cursul serii s-au disputat partidele din runda a doua a competiției în care s-au întîlnit echipele: combinata Italia și Scoția—Suedia, Franța—Finlanda, R. Cehoslovacă—R. P. Bulgaria, Islanda—Anglia și Norvegia—U.R.S.S.

Șahistul sovietic Moiseev a cîștigat la Ofstad, Krogius la Hansen și Nikitin la Bekman. Partida dintre Korcinoi și Lindmlum s-a terminat remiză. Astfel, scorul în întîlnirea dintre echipele Uniunii Sovietice și Norvegiei a fost de $3\frac{1}{2}$—$\frac{1}{2}$ în favoarea șahiștilor sovietici. Șahistul cehoslovac Filip a cîștigat la Minev (R. P. Bulgaria) iar Vesely (R. Cehoslovacă) l-a învins pe Padevski (R. P. Bulgaria). Haanpia (Finlanda) a cîștigat la Saverbny (Franța).

Celelalte partide s-au întrerupt.

■ La 13 aprilie a părăsit Moscova, plecînd în Germania occidentală pentru a participa la un concurs internațional de gimnastică sportivă, campionul sovietic Valentin Muratov.

■ Echipa belgiană de fotbal „La Gantoise" care va întîlni duminică pe stadionul „23 August" echipa „Dinamo" București va sosi în cursul zilei de vineri în Capitală.

Spectacole

Joi 15 aprilie 1954

TEATRE: **Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.**: Copelia; **Teatrul de Stat de Operetă**: Vînt de libertate; **Național „I. L. Caragiale"** (sala Comedia): Matei Millo; **Național „I. L. Caragiale"** (sala Studio): Schimbul de onoare; **Municipal**: Treizeci de arginți; **Tineretului**: orele 15,00: Inșir-te mărgărite; orele 19,30: Un flăcău din orașul nostru; **Armatei** (B-dul Magheru 20): Avarul; **Armatei** (Calea 13 Septembrie): Vlaicu Vodă: **Muncitoresc C.F.R.** (Giulești): Sfîrșitul escadrei; **Studioul actorului de film „C. Nottara"** (sala C.C.S.): Nepoții gornistului; **Ansamblul de Estradă al R.P.R.**: Fără mănuși; **Teatrul Evreesc de Stat**: Hase di iesoime.

CINEMATOGRAFE: **Patria**: Săptămîna filmului maghiar — Locotenentul lui Rakoszi; **Republica, 1 Mai, București**: Pulberea argintie; **I. C. Frimu**: Boier cu orice preț; **Infrățirea între popoare**: Republica Populară Romînă, Marinică; **Elena Pavel**: Schubert; **Lumina**: Nu-i pace sub măslini; **Victoria**: Insula misterelor; **Maxim Gorki**: Filme pentru cei mici (matineu) Copilul nimănui, Inimă de voinic și Povestiri despre pătratele verzi (după amiază); **Gh. Doja, Al. Sahia**: Un pichet în munți; **Al. Popov**: Lupta pentru viață; **8 Martie**: Corăbiile atacă fortărețele (seria a II-a); **Grivița, M. Eminescu, Rahova, Miorița**: Povestiri despre pătratele verzi, Copilul nimănui, Inimă de voinic; **V. Roaită, Volga**: O scrisoare pierdută; **Cultural**: Fiul mării; **Unirea**: Keto și Kote; **C. David**: Preludiul gloriei; **Flacăra**: Suspine pe stradă; **T. Vladimirescu**: Cu inimă tînără; **Arta**: Ruy Blas; **Moșilor**: Prințesa trufașă; **23 August**: Nunta cu zestre; **Donca Simo**: Apărătorii patriei; **Ilie Pintilie**: Calin Vulturul; **Popular**: Femeia are cuvîntul; **8 Mai**: Amiralul Nahimov; **Libertății**: Fiica regimentului; **N. Bălcescu**: Comoara din insula păsărelelor.

Se întărește unitatea internațională studențească

Convingeri diferite — unitate în lupta pentru pace

Petre Gheorghe
secretar al Uniunii Internaționale a Studenților

Lunile au trecut cu repeziciune. Au rămas mult în urmă însoritele zile ale verii anului 1953. Dar această vară va rămîne multă vreme în amintirea tinerilor democrați din lumea întreagă.

Iulie 1953. Congresul Mondial al Tineretului.

August 1953. Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie.

August 1953. Congresul Mondial al Studenților.

Trei evenimente, la mici distanțe, care au însemnat un punct de cotitură pentru mișcarea de tineret și studențească internațională. Căci atît la București, la Congresul Mondial al Tineretului sau la Festival, cît și la Varșovia la Congresul Mondial al Studenților, s-au întîlnit tineri din toate colțurile lumii, cu cele mai diverse preocupări, cu cele mai diferite convingeri politice, sociale sau religioase. S-au cunoscut și s-au împrietenit, au făcut schimb de opinii tineri din răsăritul și apusul Europei, din America și Asia.

Oare odată terminate aceste mari manifestații, ele au fost date uitării?

La aceasta răspund cel mai bine faptele.

Vom încerca să examinăm cîteva din ele care se referă la mișcarea internațională studențească.

Un bogat material oferă în această privință rapoartele și discuțiile purtate la sesiunea Comitetului Executiv al Uniunii Internaționale a Studenților care a avut loc la Viena.

Intr-un amplu raport, secretarul general al U.I.S., J. Pelikan, a arătat deosebita importanță pe care a avut-o în viața internațională studențească cel de al III-lea Congres Mondial al Studenților.

Congresul, atît prin numărul participanților, al organizațiilor și al țărilor reprezentate, cît și prin munca desfășurată, a constituit o dovadă a faptului că Uniunea Internațională a Studenților este singura organizație internațională studențească care răspunde dorințelor maselor de studenți din întreaga lume, de a vedea cîștigată pacea pe calea tratativelor.

Participanții la Congres, reprezentanți ai organizațiilor membre și nemembre ale U.I.S., au înțeles că o apropiere între studenții de diferite convingeri și aparținînd unor țări cu sisteme sociale diferite, nu este posibilă decît pe calea indicată de U.I.S. Această cale nu are nimic comun cu aberațiile acelor conducători ai organizațiilor studențești (puse în slujba unor cercuri care nu au nimic comun cu interesele studenților), care afirmă că cooperarea internațională studențească nu este numai imposibilă, dar chiar păgubitoare.

Păgubitoare pentru cine? — se întreabă cu legitimă nedumerire numeroși studenți din țările apusene. Răspunsul la această întrebare e lesne de aflat dacă precizăm că concluzia de mai sus aparține nimănui altuia decît d-lui William Dentzer, reprezentant al Asociației naționale a studenților din Statele Unite. Trebuie spus că nu întîmplător a făcut susamintitul Dentzer această declarație. Ea vine să completeze eforturile anumitor persoane din apus, care încearcă să scindeze mișcarea internațională studențească prin crearea unei organizații opuse U.I.S.-ului. Desigur că în rîndul sprijinitorilor celor mai zeloși ai acestor acțiuni sînt conducătorii organizației franchiste studențești — SEU — care s-au arătat gata să inițieze o organizație studențească scizionistă. La toate acestea trebuie adăugată recenta conferință studențească de la Istambul. La această conferință și-au găsit din nou loc manevrele acelor cercuri și persoane îndreptate spre scindarea mișcării studențești internaționale. Conferința de la Istambul a dovedit că nu are nimic comun cu problemele reale care preocupă tineretul studios. De altfel cea mai mare parte a organizațiilor studențești nu au fost reprezentate la Istambul. Majoritatea țărilor Asiei printre care China, Japonia, Pakistan, Birmania și Coreea nu au avut trimiși la conferința de la Istambul. De asemeni cea mai largă organizație studențească din India, Federația Studenților din întreaga Indie, nu a fost nici ea reprezentată. O situație asemănătoare a fost și în ceea ce privește țările din Orientul Mijlociu și Africa. Iar din 22 de țări ale Americii Latine, 15 nu au fost reprezentate.

Pentru a vedea cine sînt cei ce inițiază asemenea conferințe este deajuns de cercetat cine sînt cei ce finanțează semioficiosul organizatorilor conferinței de la Istambul, buletinul „Student Mirror" care apare în Germania occidentală. Această fițuică este finanțată din belșug de organizația franchistă a studenților din Spania și de alte organizații care nu au nimic comun cu interesele tineretului studios, ca, de exemplu, așa numita „Fundație a afacerilor studenților și tineretului" cu sediul la New-York. Această Fundație este însă foarte puțin cunoscută chiar de înșiși studenții americani, dat fiind natura dubioasă a activității ei.

Mai trebuie amintit că recent Uniunea Națională a Studenților Francezi — nemembră a U.I.S. — a hotărît să rupă relațiile cu organizatorii conferinței de la Istambul (reuniți în secretariatul de la Layden-Olanda).

Desigur că activitatea gălăgioasă a scizioniștilor, nu are nimic comun cu năzuințele maselor largi ale studenților din întreaga lume.

Acest fapt este dovedit de ultimile evenimente din mișcarea internațională studențească, care dovedesc întărirea dorinței de unitate în rîndul maselor tineretului studios. Această caracteristică a actualei etape a dezvoltării mișcării internaționale studențești este strîns legată de eforturile depuse în vederea destinderii încordării internaționale. Studenții cinstiți din lumea întreagă înțeleg că activitatea lor are un aspect dublu: este și efect și cauză. Pe de o parte, destinderea încordării internaționale favorizează relațiile dintre studenții din diferite țări, pe deasupra convingerilor lor, iar pe de altă parte, aceste relații aduc, la rîndul lor, un aport însemnat politicii bazate pe tratative și nu pe forță. Astfel, urmînd indicațiile Congresului Mondial al Studenților, au luat o mai largă amploare, în ultima vreme, schimburile de delegații studențești. Este deajuns să enumerăm vizitele făcute în Bulgaria de un grup de studenți din Indonezia, Franța, Danemarca, Norvegia, a unui grup de studenți în arhitectură la Praga, vizita făcută în China de un grup de studenți din America Latină. Un deosebit interes îl manifestă studenții din lumea întreagă pentru cunoașterea vieții tineretului sovietic. Astfel, trebuie subliniată vizita unui grup de studenți scoțieni în U.R.S.S. și vizita făcută apoi de un grup cultural studențesc sovietic la Festivalul uniunii naționale a studenților din Anglia. Tocmai această activitate a făcut ca într-un raport al comitetului norvegian pentru cooperarea internațională a studenților, să se scrie referitor la Congresul de la Varșovia: „Cu ajutorul U.I.S.-ului putem foarte ușor să intrăm în contact cu majoritatea studenților lumii, și în special cu studenții din Uniunea Sovietică, din China, din democrațiile populare și din țările coloniale și semicoloniale. U.I.S.-ul a declarat că este dornic să ajute la stabilirea de contacte bilaterale, de exemplu cu studenții Europei răsăritene. Așa cum reese din acest raport, am avea posibilitatea la reuniunile organizate de U.I.S. să intrăm în contact direct cu reprezentanții studenților care ar fi altfel imposibil de întîlnit. Prin intermediul publicațiilor U.I.S. se pare că noi putem acum să cunoaștem mai ușor pe studenții din lumea întreagă. Printre studenții din numeroase țări occidentale, există dorința, care continuă să se întărească, și se exprimă prin diferite forme, de a colabora cu U.I.S.-ul cu toate că organizațiile lor nu sînt membre ale U.I.S.".

Dacă mai există vreo îndoială asupra dorinței majorității studenților din lumea întreagă de a înlătura barierele artificiale ridicate de acele cercuri internaționale interesate în menținerea divizării lumii se pot cita cuvintele observatorului Federației naționale a studenților canadieni, Taylor, la Congresul de la Varșovia, care scria într-un articol: „...Intîlniri cum au fost Festivalul de la București și Congresul de la Varșovia permit un oarecare contact de la om la om și înțelegere, în ciuda blocurilor ideologice. Acest gen de înțelegere este primordial astăzi. Noi trebuie să-i dăm tot sprijinul pentru a se dezvolta deoarece în ultimă instanță acesta este unul din factorii esențiali ai păcii în lume". Aceste declarații care vin din partea unor organizații și persoane care nu fac parte și nu participă efectiv la activitatea U.I.S. dovedesc că între tinerii de bună credință poate fi găsit un limbaj comun în ciuda deosebirilor de concepții.

Tocmai o apropiere între organizațiile membre și nemembre ale U.I.S. a urmărit Congresul Mondial al Studenților atunci cînd a introdus în statutul U.I.S. o nouă categorie de membri ai Uniunii — „membru asociat".

Prin această nouă categorie de membri se deschide calea colaborării cu organizații studențești care pînă nu de mult nu cooperau cu U.I.S.-ul. Studenții cinstiți din numeroase țări au cerut conducătorilor organizațiilor lor, să înlăture unele neînțelegeri și să reia colaborarea cu U.I.S.-ul.

De pe acum au fost realizate acorduri bilaterale între U.I.S. și Uniuni naționale studențești, ca cele din Chili și Indonezia de exemplu, care asigură U.I.S.-ului sprijinul și participarea lor în principalele sale campanii.

Trebuie remarcat de asemenea acordul intervenit între U.I.S. și Uniunea națională a studenților din Anglia, Wales și Irlanda de Nord, organizație care numără în rîndurile ei peste 100.000 de membri. După discuții care au fost purtate între reprezentanții U.I.S.-ului și cei ai Uniunii naționale a studenților din Anglia (U.N.S.A.) s-a ajuns la o înțelegere prin care U.N.S.A. acceptă calitatea de membru asociat. Printre altele U.N.S.A.-ul acceptă principalele puncte ale constituției U.I.S., plata unei cotizații către U.I.S., participarea la reuniunile U.I.S. și dreptul de a lua parte la toate discuțiile, sprijinirea reciprocă de schimburi de studenți, distribuirea reciprocă a publicațiilor, participarea la activitatea practică a U.I.S., etc.

Și în alte țări în urma discuțiilor asupra rapoartelor observatorilor și delegaților la Congresul de la Varșovia, studenții au cerut întărirea legăturilor cu U.I.S. De pildă, în Canada studenții au discutat rezultatele Congresului și consiliul organizației lor a hotărît să continue a urmări activitatea U.I.S. și să trimită un delegat la consiliul acestuia.

In prezent au loc discuții în numeroase țări între reprezentanții U.I.S. și cei ai unor organizații naționale. O asemenea discuție s-a desfășurat recent la invitația Uniunii naționale a studenților din Elveția.

Acest deosebit prestigiu de care se bucură U.I.S.-ul este datorit activității ce o depune permanent. Sînt edificatoare în această privință manifestațiile pe care și-a propus să le organizeze în cursul anului 1954. Astfel vor avea loc conferințe internaționale ale studenților în arhitectură, ale celor din institutele de învățămînt superior agricol, un seminar al studenților în medicină. Studenții vor participa la sărbătorirea jubileelor lui Aristofan, Dvorjac, Fielding, Cehov. Vor fi de asemenea organizate tabere internaționale studențești. Una din tabere va avea loc în R.P.R., cu participarea a aproximativ 150 de studenți din 15 țări. O altă tabără va fi organizată în Austria. Cu acest prilej vor avea loc și discuții cu privire la posibilitățile destinderii încordării internaționale. Personalități cunoscute din numeroase țări și aparținînd organizațiilor care luptă pentru pace vor fi invitate să participe la discuții.

Sesiunea Comitetului Executiv al U.I.S. de la Viena a acordat o deosebită atenție sportului, socotit ca un mijloc important, atît de pregătire fizică, cît și ca un mijloc de întărire a colaborării între sudenți. S-a arătat larga popularitate de care se bucură Jocurile mondiale studențești de vară și de iarnă, organizate de U.I.S. Totuși pe plan internațional nu există pînă în prezent o unitate în sportul studențesc. Pe lîngă U.I.S., care organizează cu regularitate Jocuri mondiale, există organizația sportivă internațională F.I.S.U. care cuprinde organizații sportive studențești din unele țări occidentale. In martie, anul trecut U.I.S. a propus F.I.S.U. să organizeze împreună, în 1954, ediția a XII-a a Jocurilor mondiale studențești de vară pe o bază olimpică. Totuși, în cursul tratativelor F.I.S.U. s-a situat pe o poziție care n-a fost de fel dictată de năzuința spre înfăptuirea unității în sportul studențesc. Astfel, la sfîrșitul lui decembrie 1953, Comitetul Executiv al F.I.S.U. a pus o condiție prin nimic justificată a cărei esență se reduce la excluderea de la participarea la Jocuri a sportivilor din numeroase țări, printre care R.P. Chineză, R.D. Germană și R.P.D. Coreeană.

Discuțiile de la sesiunea Comitetului Executiv al U.I.S. de la Viena au arătat interesul viu pe care îl trezesc Jocurile mondiale studențești de vară în numeroase țări. In rezoluția adoptată, Comitetul Executiv a acceptat propunerea făcută de delegația ungară de a se organiza ediția a XII-a a Jocurilor mondiale studențești de vară la Budapesta, în a doua jumătate a lunii iulie 1954.

Tot pe linia dezvoltării sportului studențesc, U.I.S. a organizat la Oslo (Norvegia) un mare turneu internațional de șah.

O deosebită importanță în activitatea U.I.S. o are Consiliul său anual. Comitetul Executiv a primit cu o deosebită satisfacție propunerea Comitetului antifascist al tineretului sovietic, de a se convoca sesiunea Consiliului U.I.S. în august la Moscova.

*

Activitatea Uniunii Internaționale a Studenților vine în sprijinul luptei din ce în ce mai hotărîte a maselor tineretului studios pentru pace, pentru obținerea de drepturi democratice și economice.

Luptînd uniți, sub steagul U.I.S., studenții din întreaga lume aduc un aport din ce în ce mai activ luptei pentru dezvoltarea prieteniei și înțelegerii reciproce între tinerii din toate țările. Acesta este un aport însemnat la bătălia popoarelor pentru destinderea încordării internaționale, împotriva manevrelor ațîțătorilor la război.

REDACȚIA: București Piața Scînteii Tel. Nr. 7.61.00 ADMINISTRAȚIA București Str. Academiei 17. Tel. 5.79.60. DIFUZAREA: Tel. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii.